

خرید کتاب های کنکور

با تخفیف ویژه

۹
ارسال رایگان

Medabook.com

مدابوک

دریافت برنامه ریزی و مشاوره

از مشاوران رتبه برترا

مو^۰ کنکوری آیدی نوین

۰۲۱ ۳۸۴۴۲۵۴

خشت اول (مهارت‌های راهبردی تست‌زنی)

تعداد سؤال قلمرو فکری در کنکور: ۹ سؤال (۳۶٪)

- ◎ هر متنی از سه قلمرو یا لایه تشکیل شده است که ارتباط تنگاتنگی با هم دارند. این سه لایه شامل قلمرو زبانی، ادبی و فکری می‌شود.
- ◎ تسلط بر قلمرو زبانی که شامل چهار مهارت دستور و هفت مهارت واژگان است، مقدمه تسلط بر قلمرو فکری یک متن به شمار می‌رود. از این‌رو، زیربنای درک مطلب شناخت ساختار زبان است.
- ◎ در هر زبانی، جمله واحد انتقال پیام است و شناخت جمله یعنی شناخت پیام متن. همچنین، جمله‌های یک زبان به دو گروه ساده و غیرساده تقسیم می‌شوند که به ترتیب پیام‌های ساده و ترکیبی را منتقل می‌کنند. البته، ممکن است در یک متن چند پیام ساده در کنار هم پیام‌های ساده و ترکیبی در کنار هم قرار بگیرند.
- ◎ باید توجه داشت که رمز درک پیام یک متن تفکیک آن به جمله‌های سازنده، به عبارت دیگر، شمارش ذهنی جمله‌های ساده و غیرساده آن است. همچنین آشنایی با واژگان و اصطلاحات و برخی آرایه‌ها، مانند تشبیه، استعاره، مجاز و کنایه در فهم درست پیام نقش بسزایی دارد.
- ◎ در خشت اول کوشیده‌ایم، هر چند بسیار مختصر، در عین حال، جامع و مؤثر، روش برخورد با متن را برای درک پیام آن بازنماییم.

أنواع متن از نظر پیام

- ◎ هر متنی شامل یک یا چند مفهوم است. از این‌رو، متن را می‌توان حاوی یک پیام ساده، یک پیام ترکیبی یا چند پیام مستقل و همازش در کنار هم دانست.
- ◎ **نمونه پیام ساده**

«تا جهان بود از سر آدم فراز
کس نبود از راز دانش بی‌نیاز»
(مفهوم: نیاز انسان به دانش)
در این متن تنها یک پیام منتقل شده است.

- ◎ **نمونه پیام ترکیبی**

«یک دم غریق بحر خدا شوگمان میر
کز آب هفت بحر به یک موی ترشوی»
(مفهوم: عشق حقیقی موجب پاکی انسان)
در این بیت، پیام دارای دو بخش مرتبط به هم است؛ یعنی، غرق عشق خدا شدن عملی است که پاکی نتیجه آن است. به عبارت دیگر، جمله اول، شرط و جمله سوم نتیجه شرط است.

- ◎ **نمونه متن چندپیامی یا پیام‌های همازش**

«نی حریف هر که از یاری برید پرده‌هایش پرده‌های ما درید»
(مفهوم: همدیگر نی با عاشق/افشاگری نی)
در این بیت، هر مصراج، یکی از ویزگی‌های مستقل «نی» را بیان می‌کند. در مصراج اول به مفهوم «همدمی و محرومیت نی با عاشق هجران‌کشیده» و در مصراج دوم به ویزگی «افشاگری نی» اشاره شده است. این دو مفهوم ارتباط دستوری یا مفهومی با هم ندارند.

چیستی پیام در متن

- ◎ با توجه به انواع ادبی، هر متنی، مفهومی تعلیمی، غنایی یا حماسی را با جمله‌ای امری، خبری یا عاطفی و انشایی منتقل می‌کند. پس هر پیامی را می‌توان در یکی از دسته‌بندی‌های زیر قرار داد.

۱ امر و نهی: پیام متن می‌تواند مخاطب را به مطلوبی امر کند یا از نامطلوبی نهی کند.

«برو کار می‌کن (امر به کار) مگو چیست کار (نهی از تبلی) که سرمایه جاودانی است کار»

۲ ستایش و نکوهش: پیام متن می‌تواند امر مطلوبی را ستایش کند تا مخاطب به انجام آن ترغیب شود یا چیزی را نکوهش کند تا مخاطب از آن کار دوری کند.

«ساقیا لطف نمودی قدحت پُرمی باد که به تدبیر تو تشویش خمار آخر شرد»

«تو کز سرای طبیعت نمی‌روی بیرون کجا به کوی طریقت گذر توانی کرد؟»

۳ توصیف: گاهی پیام متن توصیف حالات درونی یا بیرونی است که در ادبیات غنایی کاربرد زیادی دارد.

«دوش دور از رویت ای جان جانم از غم تاب داشت ابر چشمم بر رخ از سودای تو سیلاپ داشت»

«حالت درونی (حالت بیرونی)

۴ تصویرسازی: گاهی پیام متن تصویری است که شاعر از طبیعت، ظاهر اشخاص و صحنه‌های نبرد و غیره می‌آفریند.

«بیامد دوصد مرد آتش‌فروز دیدند گفتی شب آمد به روز»

«زین لاله بشکفتة در دامن صحرا هر لاله نشان قدم راهنوردی است»

«تصویرسازی از گلبرگ سرخ لاله»

۵ بار مفهومی واژه یا اصطلاح: گاهی واژگان یا اصطلاحات، مفهوم خاصی را منتقل می‌کنند که بار معنایی بیت به آن مفهوم بستگی دارد. مانند واژگان «اشتیاق»، «غم»، «همت»، «کرامت» و ...

ساقن شود بدیدم و مشتاق تر شدم» (مفهوم «جذبه» در واژه «اشتیاق») گفتم ببینم مش مگرم درد اشتیاق

خوانش پیام محور

آنچه در خوانش پیام محور مهم است، مجزاً خواندن جمله‌های مستقل متن است. به گونه‌ای که، اگر مخاطبی فرضی پیش رویمان باشد، پیام جمله‌ها را کامل‌آ درک کند و قصد خواننده از خواندن، به جای فهمیدن متن، فهماندن آن به مخاطب باشد.

سازوکارهای مهم خوانش پیام محور

۶ هر متنی از واج‌ها، واژه‌ها، گروه‌ها، جمله‌ها و در نهایت، جمله‌های مستقل ساخته شده است. این واحدهای زبانی «زنجره گفتار» را شکل می‌دهند. علاوه بر این عناصر، واحدهایی هم در زبان وجود دارد که نشانه‌های الفبایی ندارد ولی در تعیین و انتقال پیام متن، نقش اساسی و انکارناپذیری دارد که از آنها به «واحدهای زبرزنجری گفتار» تعبیر می‌شود. عمدۀ ترین این واحدها شامل «تکیه»، «درنگ»، «آهنگ»، «جدایی و پیوستگی» و «کشش» می‌شود.

۷ **تکیه:** بر جسته‌تر تلقظ شدن یکی از هجهای واژه را «تکیه» می‌گویند. تکیه اغلب، در اسم و صفت و قید در هجای پایانی است ولی در افعال، جای آن متغیر است. برای مثال، اگر تکیه واژه «آسمانی» در هجای پایانی قرار بگیرد، واژه «صفت نسبی» می‌شود ولی اگر تکیه به ماقبل آخر منتقل شود، نوع «ی» نکره می‌شود و «آسمان» همان معنای اسمی خود را دارد. به مقایسه این دو واژه در دو جمله زیر توجه کنید.

آسمانی بی ابر / اطلسی‌هایی تر... ← تکیه: ما قبل آخر، نوع «ی»: نکره، معنای واژه: مقابله زمین

«نگمه‌های آسمانی شعر حافظ به گوش می‌رسد.» ← تکیه: پایانی، نوع «ی»: نسبی، معنای واژه: منسوب به آسمان

۸ **درنگ:** هر واژه‌ای با یک درنگ کوتاه از واژه دیگر جدا می‌شود؛ همچنین، هر جمله‌ای با یک درنگ از جمله دیگر جدا می‌شود. نشانه درنگ پایانی جمله « نقطه » است که بیانگر کامل شدن پیام جمله است. اگر پیام جمله کامل نشده باشد و نیاز به آوردن جمله دیگری باشد، از نشانه درنگ غیر پایانی یا « ویرگول » استفاده می‌شود. به دو نمونه زیر دقّت کنید.

(آ) درنگ در واژه

دوستم هر روز، نامه‌ای می‌خواند. (خواندن روزی یک نامه) / دوستم هر روزنامه‌ای می‌خواند. (خواندن انواع روزنامه)

با مقایسه دو جمله، به نقش «درنگ» در تغییر معنای دو واژه می‌توان پی برد.

ب) درنگ در جمله

«تن آدمی شریف است، به جان آدمیت؟ نه همین لباس زیباست نشان آدمیت؟

در مصراع اول بیت درنگی دیده می‌شود. اگر این درنگ را پس از واژه «نه» قرار دهیم و مصراع اول را هم با آهنگ خیزان و پرسشی بخوانیم، مفهوم بیت کامل‌آ بر عکس خواهد شد. توجه کنید:

«تن آدمی شریف است، به جان آدمیت؟ نه، همین لباس زیباست نشان آدمیت؟

يعنی: تن آدمی با روح انسانی شریف نیست بلکه همین لباس زیبا نشان انسانیت است.

۹ **آهنگ:** به دو گونه «خیزان» و «افتان» ادا می‌شود. در آهنگ خیزان صدای خواننده در پایان جمله کشیده می‌شود و در اوج خود به پایان می‌رسد. در آهنگ افتان صدای خواننده با سیر نزولی در آخر جمله به پایان می‌رسد.

۱۰ **خوانش گروه‌ها:** در گروه‌های اسمی دارای صفت یا مضارعالیه، باید به نقش‌نما توجه داشت. یکی از رایج‌ترین اشکالات خواندن، تلقظ نکردن نقش‌نمای اضافه (ـ) پس از هسته گروه‌هاست که موجب بدفهمی می‌شود.

۱۱ **خوانش واژه‌ها:** درست‌خوانی واژگان، به ویژه واژگان هم‌آوای یکسان و همسان به درک بهتر مفهوم متن کمک می‌کند.

ساز و کار درست خواندن واژه در هتن

۱۲ **توجه به محیط معنایی واژه (هم‌نشینی):** هر واژه‌ای در زنجیره کلام معنا پیدا می‌کند. به طوری که، تعیین معنای واژه بدون توجه به متن، گاه، غیرممکن می‌شود. به مثال زیر دقّت کنید.

«مهر مهر دلبری بر جان ماست جان مادر حضرت جانان ماست»

اگر خواننده به مفهوم بیت توجه داشته باشد و خواندن را با معنا همراه کند، واژه اول را «مهر» و واژه دوم را «مهر» خواهد خواند. چون شکل‌های دیگر خواندن این دو واژه به معنای مناسبی نمی‌انجامد.

۱۳ **توجه به وزن شعر:** وزن شعر بر اساس هجاهای زبان شکل می‌گیرد پس اگر واژه‌ای، نادرست خوانده شود، موسیقی شعر ناهماهنگ می‌شود و این ناهماهنگی، خود، نشان‌دهنده خوانش نادرست است. پس باید گفت: درست ادا کردن وزن شعر مانع نادرست خواندن بسیاری از واژگان است. به مثال زیر دقّت کنید.

«گر رود دیده و عقل و خرد جان تو مرو

اگر کسی این بیت را موزون بخواند، هرگز واژه «رود» را که فعل جمله است، به صورت «رود» (مسیر جریان آب) نمی‌خواند.

۳- گستردگی دایره و ایگان در اثر مطالعه زیاد متون نظم و شعر: خواندن هر روزه شعر به ویژه، شعر حافظ، سعدی، مولانا و صائب تبریزی که بیشترین کاربرد از طراحی سوالات کنکور دارد و دقق و اطمینان از درست خوانی آنها با استفاده از فایل های صوتی معتبر، دایره و ایگان شما را وسعت می بخشد.

گند، گند، گند / بود، بود / زسم (فعل)، زسم (مرسوم) / ماند، ماند / روم، روم / درد، درد، دَرَد (فعل) / بستان، بُستان / مردم، مردم (مرد هستم)، مردم / زن، زن، زن / سر، سر / مهر، مهر / قوت، قوت / سبک، سبک / زست، زست / می، می (فعل) / به، به / گشته، گشته / امه، امه ... »

مفاهیم کل در انواع ادب

- ادبیات حماسی:** زمینه‌های حماسه شامل: داستانی، قهرمانی، خرق عادت و قومی و ملی / تقابل فضای بدی (ضحاکی) و خوبی (فریدونی) / مبارزه با ظلم و دعوت به دادخواهی / دعوت به قیام عمومی / شجاعت و جنگاوری / نکوهش دشمن / ستایش یاکی و پاکادمانی / دوری از نگ و بدی و ...

- ۲) ادبیات تعلیمی: دعوت به اخلاق و فضایل مشترک / ادب سخن گفتن و فضیلت سکوت / رعایت حلال و حرام / احترام بزرگان / فروتنی و تواضع / دوری ز دروغگویی / قناعت و خرسنده / دوری از حرص و طمع و ...

- ۳ ادبیات غنایی: آ) عاشقانه ب) عرفانی ب) سیاسی - اجتماعی**

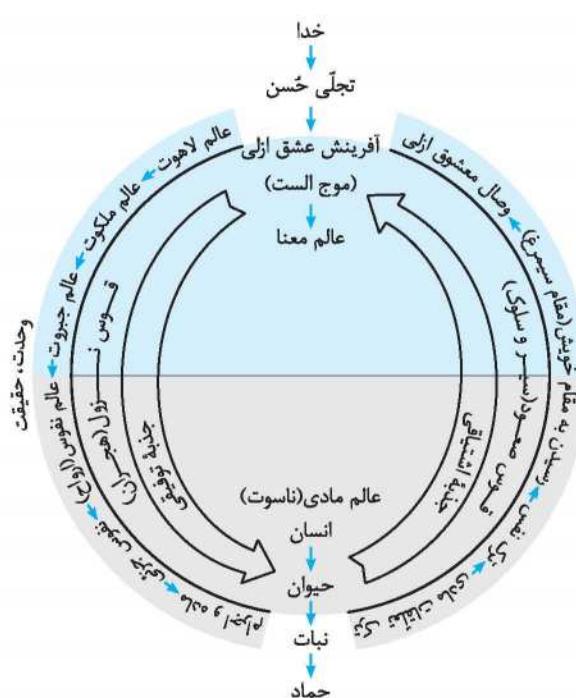
۱- ویزگی‌های عاشق: پاکبازی / پایداری در عشق / نصیحت‌نایذیری / وفاداری / بلاکشی و بلاجوبی / خلوص / تواضع در برابر مشوق / ترجیح دادن مشوق بر دنیا و آخرت و بهشت و نعمت‌های آن / تحمل رنج هجران / امیدواری به وصال / بی‌قراری / شادمانی به وصال / قانع بودن به تنگاهی از مشوق / اشکباری و زردوبی / حیات یافتن از عشق مشوق / سیزی با عقل، صبر و منطق / سیرین‌نایذیری از عشق / بی‌نیازی از عمر و زندگی، مادّی و ...

۲- ویرگی‌های معمشوق: برتری بر همه در زیبایی / جفاکاری و بی‌وفایی / جذبه و شورانگیزی / دور از دسترس بودن / استغنا و بینایی از عاشق / لطف و عنایت و دلداری و ...

۳- وزیری های عشق: ازلی و ابدی بودن / آسان نمایی و دشواری / غلبه و قدرتمندی / تقابل با عقل و صبر و منطق و نصیحت / بی کرانگی و فرآگیر بودن / کمال بخشی / شورانگیزی / حیات بخشی و سودمندی / درمان بخشی و دردآفرینی / پرده دری و افشاگری / سکوت آور بودن برای عاشق / نفوذ و تأثیرگذاری / گیریناپذیری و ...

ب) عرفانی
تجلى حسن خدا / آفرینش عشق ازلى / آفرینش عالم معنا (لاهوت و ملکوت و جبروت) / آفرینش عالم مادى (ملک و ناسوت) / نزول روح الهى به جسم مادى انسان در جهان مادى / غرق شدن انسان در تعلقات نفسانى / آرزوی بازگشت به اصل / ریاضت و ترک تعلقات جسمانی و نفسانی و روحانی / عبور از موانع برای رسیدن به مقام «خویشتن» (بعد الهى انسان یا مقام سیمرغ) / رسیدن به وصال معبد (عشوق ازلى) / پیغمدون مراحل سیر و سلوک (طلب تا فنا) با پیروی از پیر راهنما (پخته) و رسیدن به مقام ارشاد / صحبت و همنشینی با دردآشنا / عزلت و گوشنهنشینی از اغیار و بیگانگان (خام) / درک جذبه حق (توفيق) / داشتن جذبه قلبی (اشتیاق) برای بازگشت به اصل / وجود عشق و اشتیاق بازگشت در همه موجودات / عشق، اله، مایه حیات همه ذات هست / وحدت وجود و...

◎ چرخہ اندیشہ عرفانی

۱-آزادی و آزادی خواهی	۲-تصویف استبداد و دعوت به استبداد سنتیزی	۳-مبازه با استعمار و نفوذ بیگانه	۴-قانون و اهی	۱-ادبیات مشروطه و بیداری و معاصر تا انقلاب اسلامی
۵-عدالتخواهی	۶-توجه به مردم و بیداری آنان	۷-وطن خواهی	۸-توجه به صاحبان اندیشه (توجه به روش فکران جامعه)	۲-دوران انقلاب اسلامی
۱-تصویف خفقان حاکم بر جامعه	۲-مبازه با فربیکاری و نیزه	۳-امید به آزادی و پیروزی	۴-عظمت شهید و شهادت	۳-دوران جنگ تحملی
۱-مبازه با دشمن برای حفظ وطن	۲-مفاهیم عاشورایی (جانبازی و شهادت طلبی و ...)	۳-مفاهیم انتظار موعود		(پ)

نوع نگاه به متن

- داستان «قصة عینک» را به خاطر بیاورید. شخصیت اصلی داستان پیش از عینک زدن، دیوار را سطحی یکدست و درختان را انبوهی از برگ‌های درهم‌تنیده می‌دید ولی پس از زدن عینک پیزون کازرونی، آجرهای دیوار و برگ‌های درختان را جدا جدا، دید. اگر تمرين کنیم تا نگاهمان به متن این‌گونه باشد، مفاهیم را جدا جدا و قابل تجزیه و تحلیل درخواهیم یافت.

منظور از نقشه محتوایی چیست؟

- هر متنی از یک مفهوم یا ترکیبی از مفاهیم شکل گرفته است. تفکیک مفاهیم یک متن و نمایش دادن آن در کلیدواژه‌ها را می‌توان نقشه محتوایی آن متن نامید.

استفاده از نقشه محتوایی در تحلیل متن

- پیش از این، بیشتر دوستان نویسنده برای هر بیتی کلیدواژه‌ای طراحی می‌کرند که اغلب، بیانگر پیام اصلی آن متن بود و چه بسا، مفاهیم فرعی و ضمنی یا مفاهیم واگان خاص مورد غفلت قرار می‌گرفت و طراح کنکور با استفاده از این خلا، سوال خود را براساس مفهوم فرعی طراحی می‌کرد. در حالی که، داطلب، بیت را با همان مفهوم اصلی و محوری می‌شناخت.

- استفاده از نقشه محتوایی به جای کلیدواژه محوری، علاوه بر این که دید دانش‌آموز را نسبت به متن گسترش می‌دهد و احتمال هر سؤالی را از هر گوشۀ متن به او فرامی‌نماید، از یکسویگی (کاتالیزه شدن) ذهن دانش‌آموز نیز جلوگیری می‌کند تا او بتواند نگاه خلاقانه‌ای به متن داشته باشد. چون خلاقیت طراح سؤال را تنها می‌توان با نگاه خلاقانه دریافت و سؤال او را پاسخ داد.

- نقشه محتوایی دانش‌آموز را به این نگرش می‌رساند که ممکن است، در یک بیت تنها یک مفهوم نباشد بلکه متن، ترکیبی از مفاهیم باشد و یا مفاهیم مستقل و هم‌ارزش کنار هم نشسته باشند و طراح یک یا چند مورد از مفاهیم را در سؤال خود به کار بردۀ باشد.

- زبان و نگاه: دانش‌آموز با دنبال کردن رنگ در جدول‌های نقشه محتوایی با دست‌یافتن به خوانش پیام‌محور و اندیشه جامع در متن، ارتباط مفهوم متن با بیت مثال را به طور عینی و دیداری مشاهده می‌کند و یک یادگیری عمیق را تجربه می‌کند.

نمونه‌ای از جدول‌های نقشه محتوایی

تاكى مى صبوح و شكر خواب بامداد هشيار گرد هان كه گذشت اختيار عمر	مير طاعت نفس شوت پرست	«نفي خوش گذرانی
كه هر ساعتش قبله ديگر است	خواب نوشين بامداد رحيل	«نفي غفلت
با زاداره پياده را ز سبيل	غنيمت است غنيمت شمار فرست عمر	«دعوت به اغتنام فرمودت

نگاه طراح به متن

طرح سؤال چهارگزینه‌ای نگاه متنوعی به متن شعر و نثر دارد. گاه متنی با پیام ساده را محور سؤال قرار می‌دهد و گاه یک متن با پیام ترکیبی یا چند پیامی را.

- ۱- **نگاه به متن یک پیامی:** طراح در یک برخورد ساده، پیام اصلی متن را مدان نظر قرار داده، قربت آن را با بیت یا ایاتی در گزینه‌ها می‌خواهد. این نوع طراحی به سؤال ساده یا متوسطی می‌انجامد.

- نمونه ۱: بیت «هر کسی کاو دور ماند از اصل خویش / باز جوید روزگار وصل خویش» با کدام گزینه قربت مفهومی دارد؟
- (۱) دل قطره‌ای ز شبنم دریای عشق اوست
(۲) سیل دریادیده هرگز برنمی‌گردد به خود
(۳) چون ز دریا سوی ساحل بازگشت
(۴) سروری را اصل و گوهر برترین سرمایه است
- پاسخ:** گزینه (۱) پیام اصلی صورت سؤال «بازگشت به اصل» است که در گزینه «۱» در تمثیل «بازگشت قطره به دریا» بیان شده است. بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۲) عاقل نشدن دیوانه عشق (۳) بازگشت به فرع (ساحل) (۴) نزاد، سرمایه رسیدن به مقام؛ جدول نقشه محتوایی سؤال به صورت زیر است.

هر کسی کاو دور ماند از اصل خویش	بازجوید روزگار وصل خویش	دل قطره‌ای ز شبنم دریای عشق اوست	«بازگشت به اصل
---------------------------------	-------------------------	----------------------------------	----------------

(پایه ۸۷)

نمونه ۲: مفهوم عبارت «کل شیء بیچرخ الی آصلیه» در کدام بیت وجود ندارد؟

- ۱) سیر جسم خشک بر خشکی فتاد
 سیر جان پا در دل دریا نهاد
 اصل ها مر فرع ها را در پی است
 ۲) مادر فرزند جویان وی است
 تن تو را در حبس آب و گل کشد
 ۳) دل تو را در کوی اهل دل کشد
 تن زده اندر زمین چنگال ها
 ۴) جان گشوده سوی بالا بال ها

پاسخ: گزینه (۲)، مفهوم صورت سوال «بازگشت به اصل» است که در گزینه های «۱، ۳ و ۴» دیده می شود. بیت گزینه «۲» به «بازگشت اصل به فرع» اشاره دارد که در تمثیل «بازگشت مادر به فرزند» آمده است. نقشه محتوایی سوال به صورت زیر است.

کل شیء بیچرخ الی آصلیه. (هر چیزی به اصل خود بازمی گردد).

سیر جسم خشک بر خشکی فتاد سیر جان پا در دل دریا نهاد
 دل تو را در کوی اهل دل کشد تن تو را در حبس آب و گل کشد
 جان گشوده سوی بالا بال ها تن زده اندر زمین چنگال ها

«بازگشت به اصل»

نگاه به متن چندپیامی (شامل پیام اصلی و فرعی)

(آ) مطرح کردن پیام اصلی: طراح با محور قواردادن پیام اصلی بیت، گزینه ها را تعیین می کند که با پی بردن به مفهوم اصلی بیت می توان به پاسخ سوال رسید. سطح این گونه سوال متوسط و گاه ساده است که به گزینه های دیگر بستگی دارد.

نمونه: بیت «نی حديث راه پر خون می کند / قصه های عشق مجنون می کند» با کدام گزینه قرابت مفهومی دارد؟

۱) از ترکتاز عشق شکایت چه سان کنم
 کاین لشکر از سپاه من اول زبان گرفت
 ۲) بر آستان محبت قدم منه خواجه
 که هر که پای در این ره نهاد، سر بنهاد
 ۳) مرا بی عشق، بر گردن کشیدن بار دوش آمد
 که سر بی عشق، بر گردن بقای سر نمی باید
 ۴) حافظ چه نالی، گر وصل خواهی
 خون باید خورد در گاه و بی گاه

پاسخ: گزینه (۲)، مفهوم اصلی بیت، بیان ویژگی «سختی راه عشق» است. این مفهوم در گزینه (۲) نیز آمده است و شاعر با خطاب به خود، از سختی و خوف و خطر راه عشق سخن گفته است. در این بیت، طراح هیچ توجهی به ویژگی «حکایتگری نی» ندارد و تنها «خوف و خطر راه عشق» محور سوال قرار گرفته است. بررسی سایر گزینه ها: ۱) سکوت عاشق در اثر عشق (۳) پاکبازی عاشق (۴) بلاکشی عاشق در راه وصال، نقشه محتوایی سوال به شکل زیر است.

نی حديث راه پر خون می کند
 قصه های عشق مجنون می کند
 بر آستان محبت قدم منه خواجه
 که هر که پای در این ره نهاد، سر بنهاد

«خوف و خطر راه عشق»

(ب) مطرح کردن پیام فرعی: طراح به جای پیام اصلی و آشکار بیت، پیام فرعی آن را در نظر می گیرد و شرایط حاکم بر سوال، داوطلب را به سوی آن پیام می کشد.

نمونه: بیت «بگو ای نای حال عاشقان را / که آواز تو جان می آزماید» با کدام بیت ارتباط معنایی دارد؟

۱) روزه اگر رفت گو، رو، باک نیست
 تو بمان ای آن که چون تو پاک نیست
 ۲) هر که جز ماهی ز آبش سیر شد
 هر که بسی روزی است، روزش دیر شد
 ۳) نی حديث راه پر خون می کند
 قصه های عشق مجنون می کند
 ۴) تن ز جان و جان ز تن مستور نیست
 لیک کس را دید جان دستور نیست

پاسخ: گزینه (۳) مفهوم صورت به «حکایتگری نی» دلالت می کند. شاعر از نی می خواهد تا حکایت حال عاشقان را بگوید. این مفهوم از بیت گزینه (۳) نیز برداشت می شود که مفهوم فرعی و ضمنی این بیت است. بررسی سایر گزینه ها: ۱) بی نیازی عاشق از عمر (۲) سیری ناپذیری اشتیاق عاشق (۴) پیدایی و ناپیدایی روح؛ نقشه محتوایی سوال به شکل زیر است.

بگو ای نای حال عاشقان را
 که آواز تو جان می آزماید
 نی حديث راه پر خون می کند
 قصه های عشق مجنون می کند

«حکایتگری نی»

۳ نگاه به چند پیام مستقل و هم‌ارزش در یک متن: گاهی طراح به چند متن در کنار هم قرار گرفته است، توجه می‌کند و یک سوال چند ارجاعی (چند پیامی) طراحی می‌کند که هر گزینه‌ای در آن به یکی از پیام‌های متن برمی‌گردد و پاسخ نیز گزینه‌ای فریب‌نده ولی غیر مرتبط است. این گونه سوالات اغلب سطح سختی دارند.

نمونه: کدام بیت به مفهوم عبارت زیر اشاره ندارد؟

«ای کریمی که بخشندۀ عطاوی و ای حکیمی که پوشنده خطاوی و ای صمدی که از ادراک خلق جدائی و ای قادری که خدائی را سزاوی، جان ما را صفاتی خود ده و ما را آن ده که آن به و مگذار ما را به که و مه» (زبان) ۸۷

- (۱) اکبر و اعظم خدای عالیم و آدم صورت خوب آفرید و سیرت زیبا
- (۲) خداوند بخشندۀ دستگیر کریم خطابخشن پوزش‌پذیر
- (۳) به خدائی سزا مر او را خوان شب و شبگیر رو مر او را خوان
- (۴) ای برتر از خیال و قیاس و گمان و هم و خوانده‌ایم وز هر چه گفته‌اند و شنیدیم و خوانده‌ایم

پاسخ: گزینه (۱): پیام‌های زیادی در متن صورت سوال در کنار هم آمده است. سه مورد از آنها نظر طراح را جلب کرده است و طراح نیز برای هر یک از پیام‌ها بیتی مناسب یافته و در گزینه‌ها قرار داده است. بیت گزینه «۱» با داشتن صفات خدا (فراگیر بودن آفرینش خدا) زمینه فریب داوطلب را فراهم آورده است در حالی که با هیچ یک از مقاهمیم متن ارتباطی ندارد. نقشه محتوایی سوال به شکل زیر است.

«ای کریمی که بخشندۀ عطاوی و ای حکیمی که پوشنده خطاوی و ای صمدی که از ادراک خلق جدائی و ای قادری که خدائی را سزاوی، جان ما را صفاتی خود ده و ما را آن ده که آن به و مگذار ما را به که و مه»

«خطابخشی خدا	خداوند بخشندۀ دستگیر کریم خطابخشن پوزش‌پذیر
«قابل درک نبودن خدا	ای برتر از خیال و قیاس و گمان و هم وز هر چه گفته‌اند و شنیدیم و خوانده‌ایم
«سزاواری خدا برای خدائی	به خدائی سزا مر او را خوان شب و شبگیر رو مر او را خوان

④ چند نگاه دیگر:

◎ علاوه بر نگاه‌هایی که مطرح شد، گاهی نگاه طراح به جای مفهوم، به توصیف، تصویرسازی، واژگان نمادین یا اصطلاحی است. اینک نمونه‌هایی از این نگاه‌ها:

- ① **نگاه به توصیف و تصویر:** توجه طراح به تصویری‌سازی‌های شاعر «قربات‌های تصویری» ایجاد می‌کند. مانند تصویرسازی از سیاهی و سلط لاله یا گلبرگ‌های سرخ آن، رنگ و بوی مشک، باد صبا به صورت‌های گوناگون (پیام‌رسانی بین عاشق و معشوق، عاشقی و آوارگی، دروغگویی و...) توصیفات حماسی (صحنه‌های جنگ، آمادگی برای تیراندازی، سرعت پرتاپ تیر و ...) که از نمونه‌های پرکاربرد قربات تصویری است.

(۹۶)

نمونه: ویزگی باد صبا در همه ایيات یکسان است به جز.....

- (۱) تو را صبا و مرا آب دیده شد غماز و گرنۀ عاشق و معشوق رازدارانند
- (۲) ز من چو باد صبا بموی خود دریغ مدار چرا که بی سر زلف توانم به سر نرود
- (۳) ای جان حدیث ما بـ دلدار بازگو لیکن چنان مگو که صبا را خبر شود
- (۴) کس نیارد بـ او دم زند از قصۀ ما مگرش باد صبا گوش‌گذاری بکند

پاسخ: گزینه (۲): در ایيات گزینه‌های «۱، ۳ و ۴» بر خلاف انتظار، باد صبا را به صورت سخن‌چینی می‌بینیم که شاعر از اونا خرسند است. در بیت گزینه «۲» باد صبا شخصیت بخشندۀ‌ای دارد که بوی خود را از شاعر دریغ نمی‌کند و شاعر معشوق را ترغیب می‌کند تا مانند باد صبا بخشندۀ باشد و عاشق را از عنایت خود محروم نکند.

۵ نگاه به بار معنایی واژه و اصطلاح: گاهی طراح به بار معنایی واژه یا اصطلاحی توجه می‌کند و نوع مضمون آفرینی شاعر از آن واژه را محور سوال قرار می‌دهد. مانند واژگان «غم»، «کرامت»، «همت» و ...

(۸۸)

نمونه: مفهوم کدام بیت با ایيات دیگر متفاوت است؟

- (۱) به هر غمی که رسد از تو خاطرمن شاد است
- (۲) غم مخور ز آن که به یک حال نامنده‌ست جهان
- (۳) به شادی دو جهانش نمی‌توان دادن
- (۴) غم تو را به نشاط جهان نخواهم داد

پاسخ: گزینه (۲): مفهوم واژه «غم» در ایيات گزینه‌ها به دو صورت دیده می‌شود. در گزینه‌های «۱، ۳ و ۴» «غم» مفهوم مثبتی دارد و معادل «عشق» است ولی در بیت گزینه «۲» معادل «غضه» است و مفهوم منفی دارد. همین تفاوت معنایی موجب تفاوت در مفهوم ایيات شده است.

الگوهای رایج سوالات قرابت معنایی در کنکور

۱ ارتباط یک با یک

(تمرین ۹۸)

در بازی خون بوندگان می‌دانند
این را همه پوندگان می‌دانند»
شد خون تو سرخ‌رویی محشر تو
زهی حیات نکونام و مردنی به شهادت
از جا مرو که شرط طلب استقامات است
زیر شمشیر شهادت گردان افزایی خوش است

نمونه: مفهوم کلی رباعی زیر، با کدام بیت قرابت دارد؟

- ۱) رازی که خطرکنندگان می‌دانند
با بال شکسته پرگشودن هنر است
۲) گر خون تو ریخت خصم بد گوهر تو
۳) اگر جنازه سعدی به کوی دوست در آرند
۴) ای دل به راه دوست اگر سر نهادهای
۴) سر به پیش اندختن در زندگانی خوش نماست

پاسخ: گزینه (۴) ✓

۲ ارتباط یک با سه

(ریاضی ۹۸)

عامل شهری به خلیفه نبشت که دیوار شهر، خراب شده است، آن را عمارت باید کردن. جواب نبشت که شهر را از عدل، دیوار کن؛ که حاجت نیست به گل و خشت و سنگ و گچ.

توانگر بمانی و از داد شاد
که از داد هرگز نشد کس نگون
ولی را بپرور عدو را بمال
ورا راستی پاسبان بس بود

نمونه: متن زیر با همه ابیات قرابت مفهومی دارد؛ به جز:

- ۱) چو خشنود داری جهان را به داد
۲) همه داد کن تو به گیتی درون
۳) به داد و دهش کوش و نیکی سگال
۴) اگر دادگر چند بی‌کس بود

پاسخ: گزینه (۴) ✓

۳ مفهوم متفاوت (مقایسه‌ای)

(ریاضی ۹۵)

باز آمد و اکنون خبر از خویش ندارد
از میان جمله او دارد خبر
چاره زان جوی که کرده‌ست چنین بیمارت
دیگر به من زار که آرد خبر تو؟

نمونه: مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

- ۱) قاصد ز بر مرفت که آرد خبر از یار
۲) آن که شد هم بی خبر هم بی اثر
۳) خبر از درد ندارند طبیبان زنهار
۴) قاصد که تو را دید ندارد خبر از خود

پاسخ: گزینه (۳) ✓

۴ ارتباط زوج بیت

(تمرین ۹۷)

آن کس داند که نخفته است دوش
مر زیان را مشتری جز گوش نیست
ماهی لبسته را قلاب نتواند گرفت
که فردا قلم نیست بر بی‌زیان
شد سنگ و گهر آمد، شد قفل و کلید آمد
نهان راستی آشکارا گزند
هر بدی کز طرف دوست رسد، جمله، نکوست
آن جا که وصل اوست، چه محراب و چه کنست

نمونه: مفهوم ابیات دوگانه، در کدام گزینه یکسان نمی‌باشد؟

- ۱) از تو نپرسند درازی شب
محروم این هوش جز بی‌هوش نیست
۲) حلقة دام گرفتاری دهان واکردن است
زیان درکش ای مرد بسیار دان
۳) شد جنگ و نظر آمد، شد زهر و شکر آمد
هنر خوار شد جادویی ارجمند
۴) گر کشد مهر رخت بر دل من تیغ، رواست
جام از ز دست دوست بود، زهر و می‌یکی است

پاسخ: گزینه (۳) ✓

۵ ارتباط گروه ابیات

(ریاضی ۹۷)

دردا که حال عشق برون از مقالت است
حدیث دلبر فتن و عاشق مفتون
آینه غماز نبود چون بود
ساقیا می ده و خاموش کن این گفت و شنید

۴) ب، د

۳) ب، ج

نمونه ۱: مفهوم کدام ابیات با یکدیگر تناسب دارد؟
الف) گفتم که با تو صورت حالی بیان کنم
ب) سخن دراز کشیدیم و همچنان باقیست
ج) عشق خواهد کاین سخن بیرون بود
د) سخن عشق نه آن است که آید به زبان

۲) الف، د

۱) الف، ج

پاسخ: گزینه (۲) ✓

(السانی ۹۸)

نمونه ۲: مفاهیم «اغتنام فرصت، تلاش، توصیه به خویشندهایی، مذمت نفس پرستی» در کدام ابیات، به ترتیب، وجود دارد؟
نخواهد به دیوانگی بر گوا
هم آن را که کاهل بود گنج نیست
جو تیغی که گردد ز زنگار کند
از آن پس نیاید چنان روزگار

۴) د، الف، ج، ب

۳) الف، ب، ج، د

الف) اگر بر خرد چیره گردد هوا
ب) که اندر جهان سود بی رنج نیست
ج) هنر با خرد در دل مرد قند
د) چو کاهل شود مرد هنگام کار

۲) ب، ج، د، الف

۱) د، ب، ج، الف

پاسخ: گزینه (۱) ✓

۶ کلیدواژه‌ای

نمونه ۱: آندره ژید در عبارت «برای من خواندن این که شن ساحل‌ها نرم است، کافی نیست؛ معرفتی که قبل از آن احساسی نباشد، بیهوده است.»
(هلن ۸۲)

۴) عقیده

۳) دانش

۲) آزمایش

۱) عاطفه

پاسخ: گزینه (۲) ✓

نمونه ۲: مفاهیم «ترک تعلقات و تعین، به مقام ارشاد رسیدن، به ثمر نشستن، نکوهش تقليد و تمثای محبت» از کدام ابیات به ترتیب دریافت می‌شود؟ (السانی ۹۷)
بر بوی تخم مهر که در دل بکارت
برمی‌شکند گوشة محرباب عبادت
تابه‌کی چون خامه (قلم) دری حرف مردم بزرگان
این آه خون افشاران که من هر صبح و شامی می‌زنم
صد گدای همچو خود را بعد از این قارون کنم

۴) ج، ه، د، الف، ب

۳) ب، ه، ج، الف

۲) ب، د، ه، الف، ج

پاسخ: گزینه (۳) ✓

۷ مفهوم مقابل (متضاد)، (سطح سوالات: متوسط - سخت)

(فراجه ۹۵)

کنی تیمار صد ساله فراموش
بپرسید از غم و تیمار راهش
گهر آن دل که می‌باشد گره در حسرت موبی
دانه نکشت ابله و دخل انتظار کرد
نشاط باده به درد سر خمار نیزد

نمونه: بیت زیر با کدام بیت تقابل مفهومی دارد؟
«اگر یک روز با دلبر خوری نوش
۱) ثناها کرد بر روی چو ماهش
۲) خوش‌چشمی که دارد انتظار دیدن روی
۳) هر کاو عمل نکرد و عنایت امید داشت
۴) امید وصل به اندوه انتظار نیزد

پاسخ: گزینه (۴) ✓

فارسی دوازدهم

درس ۱۲ ستایش (ملکا، ذکر تو گویم)، شکر نعمت، گمان

ستایش خداوند - شکرگزاری

یگانگی، قدرت، قابل توصیف نبودن و آمرزشگری خداوند؛ همراه با طلب آمرزش از درگاه او، دعوت به شکرگزاری و طاعت، بیان نعمت، زیبایی آفرینش، ستایش پیامبر (ص)، غفران و آمرزش حق

◎ **حرکت انسان از خدا:** در معارف دینی و بینش عرفانی، حیات و حرکت انسان نتیجه فضل و بخشش خداست و بدون عنایت و توفیق خداوند هیچ حرکت و پویه‌ای از انسان ظاهر نمی‌شود. در بینش عرفانی، عارف و عاشق مانند پرده‌ای است که فضل و عنایت معشوق مانند بادی به آن می‌وزد و در او حرکت ایجاد می‌کند.

◎ **خداوند، آشکارکننده برتری‌ها:** واژه «فضل» معانی گوناگونی دارد که «برتری» یکی از آن معانی است. در نگرش عرفانی، تنها خداست که برتری‌ها را آشکار می‌کند و نشان می‌دهد، چه کسی بر چه کسی برتری دارد. این مفهوم را از آیه **﴿تَعَزَّزَ مَنْ تَشاءُ وَ تَذَلَّلْ مَنْ تَشاءُ﴾** می‌توان دریافت.

◎ **توصیف‌ناپذیری:** در ادبیات دینی و عرفانی، خدا و آنچه به معنویت مربوط می‌شود؛ مانند «عشق، حقیقت، اسرار آفرینش و ...» فراتر از آن هستند که قابل توصیف باشند، چون تنها چیزهایی را می‌توان توصیف کرد که دارای ابعاد قابل تصور باشند.

◎ **حدودیت درک بشری:** درک بشر تنها می‌تواند محسوسات و معقولات را دریابد؛ و در برابر مسائل ماوراء و معنوی محدود است.

ستایش (ملکا ذکر تو گویم)

ملکا، ذکر تو گویم که تو پاکی و خدایی
خدایی که بر بندگان پادشاهیست
خداوند کیوان و خورشید و خاک
ستایش نمودش ز یزدان پاک
به طریقی روم که خواندم لاجرم آب خفت
تسليم تو گشتیم سراپا که نگویند
خداوند نام و خداوند جای خداوند روزی ده رهنمایی

«مالک بودن و پاکی خدا

«تسليم بودن بندۀ

«هدایتگری خدا

همه درگاه تو گویم همه از فضل تو پویم
چون که بر درگاه او پروردگار ناواره‌ام
ما چو کوهیم و صداد مرزا توست
توحیدگوی او نه بنی‌آمند و بس
خدایا بزرگی سزاوار دربار توست
نیایش سزاوار توست

«بندگی مطلق در برابر خدا

«حرکت انسان، از خدا است

«ستایش خدا و

شایستگی خدا برای توحیدگویی

تو حکیمی تو عظیمی تو کربیعی تو رحیمی
خداوند دانایی و فرهنگی
خداوند روزی ده مهرجان
خداوند پیروزی و برتری
من ثانگوی و توزیبای ثانایی و به فخر
هر زمان سر بفرامز به میان امثال

«حکمت، عظمت و بخشندگی خدا

«خدا، آشکارکننده برتری‌ها

«شایستگی خدا برای ستایش

نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی
بی‌دل از بی‌نشان چه گوید باز
قدیم بی‌ولد قیوم بی‌خویش
وز هر چه گفته‌اند و شنیدیم و خوانده‌ایم
نه با چون و چراش عقل را کار
همه نوری و سروری، همه جودی و جزایی
گر تو ندانی ببین به نامه و اخبار
توتیای چشم باشد خاک، طوفان برده را
در آن خانه که مهمانش تو باشی
همه بیشی تو بگاهی، همه کتفی تو فرایی
منم آن عالم اسرار که هر غیب بدانم
به خداوندی خود پرده پوش ای ستار
خداوند نیک و بد و فرز و جاه
مگر از آتش دوزخ بِسُدش روی رهایی
مرا تا جان بود، توحید گویم
همه بندگانیم و ایزد یکی است
به چیزی دگر نیستم دسترس

نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی
گر کسی وصف او ز من پرسد
مبزا از شریک و مثل و مانند
ای برتر از خیال و قیاس و گمان و وهم
نه در ایوان قریش وهم را بار
همه عزی و جلای، همه علمی و یقینی
فر و شکوه و جلال و حشمت او را
باعث آرامش دل گشت «صائب» خطیار
همه شادی و عشرت باشد ای دوست
همه غیبی تو بدانی، همه عیبی تو بپوشی
غیب من دانم و پس غیب نداند بجز از من
فلهایی که ز مادیدی و نپسندیدی
خداوند بهرام و کیوان و ماه

«قابل توصیف و تشییه نبودن خدا»

«محدودیت درگ انسان»

«عزت و شکوهمندی خدا»

«اطمینان‌بخش بودن خدا»

«نشاطبخشی خدا»

«غیب‌دان بودن خدا»

«عیب‌پوشی خدا»

«حاکمیت خدا بر عزت و ذات»

«ستایش یگانگی خدا»

«امید به آمرزش و نجات»

شکرخوار

مَنْتُ خَدَى رَا، عَزَّ وَ جَلَّ كَه طَاعُتُش مُوجَبُ قُرْبَتُ اَسْتُ وَ بَه شَكَرَ انْدَرُشْ مُزِيدُ نَعْمَتُ.

«مَنْتُ و سَيَّاسُ مُخْصُوصُنَ خَدَى

«عِبَادَتُ مُوجَبُ نَزَدِيَّكِي بَه خَدَى

«نَعْمَتُ افْزَايِ شَكَرَ

کَه دَادُ جَانَ مَرَاسُوي رَاهُ خَوِيَشُ جَوازَ
سَيَّاسُ وَ مَنْتُ جَاوِيدَ، حَقُّ تَعَالَى رَا
از عِبَادَتِ قَرْبِ حَقِّ تَحْصِيلِ كَنَ
تَأْ شَكَرَ مُزِيدُ نَعْمَتُ آرَدَ

هُر نَفْسِي كَه فَرَوْ مِي رَوَدُ، مَمَّدُ حَيَاتُ اَسْتُ وَ چُونَ بِرْ مِي آيَدُ، مَفْرَحُ ذَاهِ

«حَيَاتِ بَخْشِي

«نَشَاطِ بَخْشِي

پَسُ درُ هُر نَفْسِي دُو نَعْمَتُ مُوجَدُ اَسْتُ وَ بَرْ هُر نَعْمَتِي شَكَرِي وَاجِبِ.

تَادَمِي زَنَدَه شَوْمَ زَانَ نَفْسَ جَانَ بَرُورَ
مَرَدَه هَجَر تَوَامَ بَرْ دَهْنَمَ نَهَ لَبَ وَصَلَ
آمِيشَتَ بَه عِيشَ اِبْدَيَ جَوَهْرَ جَانَ رَا
عَطَلَرِ صَبا اِزْ پَيِ تَرْكِيبَ مَفْرَحَ

«بِشَهَارَ بَودَن نَعْمَتُ خَدَى

«واجِبُ بَودَن شَكَر نَعْمَتُ

«اعْقَلُوا آلَ دَاؤَدَ شَكَرَا وَ قَلِيلُ مِنْ عِبَادَتِ الشَّكَرُورِ.

«دَعْوَتُ بَه شَكَرَگَزارِي

«كَمُ بَودَن شَكَرَگَزارَانِ

نَيْزَ مِي كَنَ شَكَرَ وَ ذَكَرَ خَواجَهَ هَمَ
شَكَرَ مِي كَنَ مَرَ خَدا رَا درَ نَعَمَ

هَرَ چَنَدَ نَعْمَتَ زَ عَدَدَهَا فَرَاتَرَ اَسْتُ

هَسَتَ بَرَ نَعْمَتَ خَدَى، سَيَّاسَ

«عَذْرَ كَوَاهِي در شَكَرَگَزارِي

بَنَدَهَهَمَانَ بَه كَه زَ تَقْصِيرَ خَوِيَشَ

«عَذْرَ تَقْصِيرَ خَدَى

عَذْرَ بَه دَرَگَاهَ خَدَى آَورَدَ

«عَذْرَ نَوَانَدَهَ كَه بَه جَاهِ آَورَدَ

كَه نَدارَمَ بَه خَدَمَتَ اسْتَظَهَارَ(پَشْتَگَرمِي)

«عَذْرَ اسْتَهَارَ اَنْ تَوَانَدَهَ كَه بَه جَاهِ آَورَدَ

كَسَ نَوَانَدَهَ كَه بَه جَاهِ آَورَدَ

«عَذْرَ اسْتَهَارَ اَنْ تَوَانَدَهَ كَه بَه جَاهِ آَورَدَ

شَكَرَ نَعْمَتَ زَ صَدَهَزَارَ يَكِي

پاران رحمت بی حساسیش همه دارسیده و خوان نعمت بی در بخش همه چاکشیده.

غرق بحر محیط رحمت اوست	هر چه اندر وجود موجود است	«فراگیر بودن رحمت خدا
شکر انعام تو هرگز نکند شکرگزار	نعمتت پارخدايا ز عدد بيرون است	«ناحمدود بودن نعمت خدا

پرده ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد و وظیفه روزی به خطای منکر نبرد.

«عیوبویشی خدا **عام بودن روزی خدا** همه غبیی تو بدانی **همه عبیی تو پوشی** همه بیشی تو بکاهی همه کمی تو فزایی هیچ ندیدم خدای را که گزارد عبد ضعیف گناهکار، گرسنه

فراش باد صبا را گفته تا فرش زمیرین بگسترد و دایله ابر بهاری را فرموده تا بنات نبات در مهد زمین بپرورد.

آراستگی طبیعت از خدا
صفت بودگای خدا

دختان، ایه خلعت نه، زع، قیاء، سین و ده، در بگ فته ه اطفا، شاخ، ایه قدهم موسه، رسخ کلاه شکه فهه د س نهاده.

«آرستگی طبیعت از خدا» و ز همت او سایه بر افتاد به درختان گینبد درختان صفت گنبد خپرا (آسمان سیز) در میان راه پدیده شد توروزی جبی سبز ورق دربرگرد و اعده ساح را بد داده موسم رسیع دله سکوت بز سر نهاده.

عصاره تاک، به قدرت او شهد فایه شده و تخم خواری، به تیستش، نخا، باسته، گشته.

توانایی که در یک طرفه‌العین (چشم به هم زدن) ز کاف و نون پدید آورد کوئین
 قادر بودن خدا

ابرو و باد و مه و خورشید و فلک در کارند تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری

«پدیده‌های هستی در خدمت انسان» دوری از غفلت چند غلت صید ایمانم کند کافری کو تا مسلمانم کند؟ خورشید را برای تو باشد همه طلوع و افلاک را برای تو باشد همه مدار

همه از بهر تو سرگشته و فرمانبردار شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری

«فرهاتبرداری انسان پدیده‌ها به خاطر انسان» دعوت به فرهاتبرداری انسان از خدا

در خبر است از سرور کاینات و مفخر موجودات و رحمت عالمیان و صفات آدمیان و تتمه دور زمان محمد مصطفی -صلی الله علیه و آله و سلم-

شفیع مطاع نی^۱ کریم (او پیام‌آوری شفاقت‌کننده، فرمانرو و بخشش‌ده است.)

شفیع مطاع نبی کریم (او پیام آوری شفاعت‌کننده، فرمانرو و بخشش‌ده است).

ای از تو به وعده شفاعت خرم شده مفلسان طاعت
جون نیست بضاعته، ز طاعت از ما گنه و ز تو شفاعت

شاه فرمانروا تویی ای جان دیگران راست نام شه به غلط

Grundlagen der Arbeitswirtschaft und Betriebswirtschaft

«زیبایی حضرت پیامبر (من)» اگرچه حسن فروشان به جلوه آمده‌اند کسی به حسن و ملاحت به یار ما نرسد (او صاحب جمال، خوش‌اندام، خوش بو و دارای نشان پیامبری است).

«خوشبیوی» نشاندار بودن آن نیز نامه را نشان محمد است و خود را نقش مهر نیوت سخن داد.

بلغ الغلى بكماله، كشف الدجى بجماله (به واسطة كمال خود به مرتبة بلند رسید و با جمال نورانی خود تاریکی‌ها را برطرف کرد).

«کمال و بزرگی» نظریتی است که در این مقاله خواسته شده است تا باشد

«خوش‌خلقی» حسن مهرویان مجلس گرچه دل می‌برد و دین بحث‌ما در لطف طبع و خوبی اخلاق بود

«درود و سلام» هر دم از ماصد درود و صد سلام بر رسول و آل و اصحابش مدام

چه غم دیوار افت را که دارد چون تو پشتیبان؟ چه باک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتیبان؟

هزار دشمنم آر می‌کنند قصد هلاک گز تودوستی از دشمنان ندارم باک

« حمایت و پشتیبانی »

هر گه یکی از بندگان گناهکار پریشان روزگار، دست اثابت به امید اجابت به درگاه حق - جل و علا - برداره، ایزد تعالی در او نظر نکند. بازش بخواند، باز اعراض کند. بار دیگرش به تصرع و زاری بخواند.

بیا تا برآیم دستی ز دل که نتوان برآورده فردا ز گل

دی در گذار بود و نظر سوی ما نکرد بیچاره دل که هیچ ندید از گذار عمر

دست چنین پیش که دارد که ما زاری از این پیش که دارد که ما می‌باشیم

« طلب آمرزش از خدا »

« بی‌اعتنایی »

« ناله و زاری برای آمرزش »

حق - سبحانه و تعالی - فرماید: **يَا مَلِكَتِي قُدْ أَشْتَخِيَّتِ مِنْ عَبْدِي وَلَيْسَ لَهُ غَيْرِي فَقَدْ غَفَرْتَ لَهُ**. دعوتش اجابت کردم و امیدش برآوردم که از بسیاری دعا و زاری بندهام همی شرم دارم.

کرم و لطف خدا را نتوان کرد قیاس تو گنهکار و خدا از رخ تو شرمزده

چندان دعاکن در نهان چندان ببال اندر شبان کز گنبد هفت آسمان در گوش تو آید صدا

نخل امیدت به بار آه سحر می‌آورد کشت طاعت را به حاصل چشم تر می‌آورد

« شرم خدا از ناله بندۀ گناهکار »

« اجابت دعا »

« برآوردن امید »

کرم بین و لطف خداوندگار گنۀ بندۀ کرده است و او شرمزار

گر جرم و خطاعفوکنی آن کرم توست از تو کرم آید همه، ای شاه یگانه

از لطف دوست تاکی در غفلتی توای دل از تو گناه بی حد و وز دوست شرمزاری

« کرم و لطف خدا »

« شرمزاری خدا از گناهکاری بندۀ »

عاکفان کعبه جلالش به تقصیر عبادت معترف که: **مَا عَبَدَنَاكَ حَقًّا عِبَادَتِكَ وَاصفانِ جَلِيلَةِ جَمَالِشِ به تحریر منسوب که: مَا عَرَفْنَاكَ حَقًّا مَعْرِفَتِكَ**.

عاصیان از گناه توبه کنند عارفان از عبادت استغفار

« عجز انسان در عبادت »

تو را چنان که تویی هر نظر کجا بیند به قدر داشت خود هر کسی کند ادراک

« عجز انسان از شناخت خدا »

گر کسی وصف او ز من پرسد بی دل از بی‌نشان چه گوید باز؟

کی در آید گنه (اصل) ذاتش در صفات چون توانم کرد وصف روی او

« عجز عاشق از وصف معشوق »

با هیچ کس نشانی زان دلستان نیدم یا من خبر ندارم یا او نشان ندارد

« بی‌نشان بودن معشوق از لی »

عاشقان کشتنگان معشوقاند بر نیاید ز کشتنگان آواز

« فنا در حق »

جمله معشوق است و عاشق پردهای زنده معشوق است و عاشق مردهای

هر که را اسرار عشق آموختند مهر کردند و دهانش دوختند

« سکوت عاشق حقیقی »

یکی از صاحب‌دلان سربه جیب مراقبت فرو برده بود و در بحر مکاشفت مستغرق شده: آن گه که از این معاملت باز

آمد، یکی از دوستان گفت: از این بوستان که بودی، ما را چه تحفه کرامت کردی؟

که در اندیشه اوصاف تو حیران نشاند نه فراموشی ام از ذکر تو خاموش نشاند

« حال تفکر و مراقبه »

روی خوبی آیتی از لطف بر ماکشاف کرد زان زمان جز لطف و خوبی نیست در تفسیر ما

« کشف حقایق عرفانی »

ز انسازه بیرون تشنهام ساقی بیار آن آب را اول مرا سیراب کن وانگه بده اصحاب را

« طلب معرفت از عارف واصل »

گفت: به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسماً دامنی پر کنم هدیه اصحاب را. چون برسیدم، بیو گلم چنان مسْتَکرَه که دامنم از دست برفت.

« به یاد دوستان بودن »

چو با حبیب نشینی و باده پیمایی به یاد دار محبان بادپیما را

« مستی دیدار جمال حق »

از در درآمدی و من از خود به در شدم گویی کز این جهان به جهان دگر شدم

« ب اختیاری عاشق »

بیش از اینم هدف تیر ملامت نکید که برون رفت عنان از کف و تیراز شستم

ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز کان سوخته را جان شد و آواز نیامد

« دعوت به عشق واقعی »

بیا ای عاشق شمع دل افروز طریق عشق از پروانه آموز

« پاکیزی و سکوت، نشانه عشق واقعی »

رمز سوز آموز از پروانه‌ای در شر تعمیر کن کاشانه‌ای

هر که شده‌هم بی خبر هم بی اثر از میان جمله او دارد خبر

این مدعیان در طلبش بی خبراند کان را که خبر شد، خبری باز نیامد	«بی خبری مدعیان از معرفت واقعی»
با مدعی مگوید اسوار عشق و مستی تایی خبر بمیرد در رنج خودپرستی	«فنا و سکوت عارف واقعی»
تا نگردی بی خبر از جسم و جان کی خبر یابی ز جانان یک زمان	
هیچ نقاشت نمی بیند که نقشی برکشد	
چون توانم نقش آن زیبا کشید چشم من حیران شد و او را ندید	«عجز انسان از توصیف خدا»
ون که دیدار حیرت‌شکل‌کاز بنان افکنده‌ی	«حیرت و سکوت»
ز هوش برد چنان حیرت تو گلشن را که سبز کرد خموشی زبان سوسن را	

نکته‌های کلیدی:

گویند که بطی در آب روشنایی می‌دید. پنداشت که ماهی است. قصیدی می‌کرد تا بگیرد و هیچ نمی‌یافتد. چون بارها بیازمود و حاصلی ندید، فروگذاشت. دیگر روز هرگاه که ماهی بدیدی، گمان بردنی که همان روشنایی است؛ قصیدی نپیوستی، و ثمرت این تجربت آن بود که همه روز گرسنه بماند.

چو دیدی روی خود در آب روشن گمان بردنی دیگر معین
گمان نادرست

نخوردی آب از بیم دگر سگ بجستی از لب آن آب بر تگ
نتیجه قیاس ناروا

پرسش‌های چهارگزینه‌ای

۱ بیت «ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدایی / نروم جز به همان ره که توان راه نمایی» از کدام گزینه دورتر است؟

- (۱) ای ذکر ذوق‌بخش تو زیب زبان ما
- (۲) گر برانند و گر بیخشانند
- (۳) خدایی که بر بندگان پادشاه است
- (۴) شاهزادی عزوجل یاور تو باد

همه آیات موجود در گزینه‌ها از بیت «ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدایی / نروم جز به همان ره که توان راه نمایی» برداشت می‌شود به جز.....

(۱) مالک یوم الدین (۲) اهدا القراط المستقیم (۳) الحمد لله رب العالمين (۴) ایاک نستعين

مفهوم بیت «همه درگاه تو جویم همه از فضل تو پویم / همه توحید تو گویم که به توحید سزاوی» از کدام گزینه دورتر است؟

- (۱) سر ارادت ما و آستان حضرت دوست
- (۲) ما چوناییم و نوا در ما ز توست
- (۳) ای به توحید تو هر ذره گواه
- (۴) نهاده‌ام سر خدمت بر آستان ارادت

مفهوم بیت «همه درگاه تو جویم همه از فضل تو پویم / همه توحید تو گویم که به توحید سزاوی» از کدام گزینه برداشت نمی‌شود؟

- (۱) بندگی (۲) امید به فضل و بخشش (۳) ستایش یگانگی خدا (۴) شایستگی خدا به یگانگی

براساس بیت «تو حکیمی تو عظیمی توکریمی / تونماینده فضلى تو سزاوار ثناوی» کدام گروه از صفات در مورد خدا کمالاً درست است؟

- (۱) دانایی، بخشایش، بینایی (۲) شکوه، دانایی، شایستگی (۳) ستایشگری، فضیلت، عظمت (۴) مهربانی، بزرگی، پادشاهی

با توجه به بیت «تو حکیمی تو عظیمی توکریمی تو رحیمی / تو نماینده فضلى تو سزاوار ثناوی» کدام گزینه با مفهوم داخل کمانک قربت ندارد؟

- (۱) تو حکیمی (لا إله إلا هوَ التَّعْزِيزُ الْحَكِيمُ)
- (۲) تو عظیمی (وَهُوَ الْعَلِيُّ الْأَنْظِيمُ)
- (۳) تو نماینده فضلى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)

بیت «نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی / نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی» با همه گزینه‌ها به جز..... مضمون مشترکی دارد.

- (۱) بعد از این روی من و آینه وصف جمال
- (۲) من وصف آن جمال چگونه کنم که هیچ
- (۳) نه در ایوان قربش وهم را بار
- (۴) به قیاس در نگنجی و به وصف در نیایی

بیت «نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی / نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی» با کدام گزینه قربت معنایی دارد؟

- (۱) ای باد صبحدم خبر دلستان بگو
- (۲) به شعر وصف جمال تو خواستم کردن
- (۳) دوش در وصف جمال تو چو دریستم دل
- (۴) باد صبا در چمن وصف جمال تو کرد

مفهوم کدام گزینه از بیت «نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی / نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی» برداشت نمی‌شود؟

۱) لیس کمثله شی ۲) لا یدرکه بعده هم

۳) و هو بکل شیء علیم ۴) لا یناله غوش الفطن

مفهوم بیت «نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی / نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی» با کدام گزینه یکسان است؟

۱) چند از دگران وصف جمال تو شنیدن

خوش آن که میسر شودم روی تودیدن

زان که هست آینه حسن تو بیرون ز صفات

سرسبزی و شبرنگی، وصف خط و خال تو

ماه نهان خویش را، وصف جمال می‌کنم

۱) نتواند که کند وصف جمال تو کمال

۲) ای جلوه‌گر عالم، طاووس جمال تو

۳) عیب من رمیده‌دل، از صفت پری مکن

۴) در همه گزینه‌ها صفتی مشترک با بیت زیر برای خدا آمده است به جز

«همه نوری و سروری همه جودی و جزایی»

ز آتش امراض بگذر چون خلیل

کز روح خیال تو چه شادی، چه سرور است

عجب این است که آرام دل مسکینی

حرام است بر عاشق آرام دل

۱) چون که موصوفی به اوصاف جلیل

۲) در ملک دل عاشق غم‌دیده چه گویم

۳) با چنین شیوه عاشق‌کشی و دل‌شکنی

۴) لب وصل، شیرین کند کام دل

بیت «همه عزّت و جلالی همه علمی و یقینی / همه نوری و سروری همه جودی و جزایی» با چند بیت قرابت معنایی دارد؟

بلکه تا بر بندگان جودی کنم

لطف تو ناگفته مامی‌شند

بسته کی گردند درهای کرم؟

وان که با حقنده، جود مطلقدند

۱) من نکردم خلق تاسودی کنم

۲) ما نبودیم و تقاضامان نبود

۳) گر عتابی کرد دریای کرم

۴) پس گدایان آیت جود حقند

۴) چهار سه دو ۱) یک

بیت «همه غیبی تو بدانی همه کتفی تو فزایی / همه بیشی تو بپوشی با همه گزینه‌ها به جز» قرابت معنایی دارد.

بر اسرار ناگفته لطفش بصیر

هم او پرده پوشید به آلای (نیکی‌ها) خود

همه نورها پرتو نور اوست

گروهی به آتش برد ز آب نیل

۱) بر احوال نابوده علمش بصیر

۲) پس پرده بیند عملهای بد

۳) کلیمی که چرخ فلک طور اوست

۴) گلستان کند آتشی بر خلیل

مفهوم بیان شده در کدام گزینه از بیت زیر برداشت نمی‌شود؟

همه بیشی تو بکاهی همه کمی تو فزایی

۱) «همه غیبی تو بدانی همه عیبی تو بپوشی

۲) غیب‌دانی ۳) قادر مطلق بودن

۴) عیب‌پوشی

مفهوم بیت «همه غیبی تو بدانی همه عیبی تو بپوشی / همه بیشی تو بکاهی همه کمی تو فزایی» به کدام گزینه نزدیک است؟

فرومانده از گئه (اصل) ماهیتش

۱) جهان متفق بر الهیتش

که پنهان و پیدا به نزدش یکیست

۲) بر او علم یک ذره پوشیده نیست

بصر منتهای جمالش نیافت

۳) بشر ماورای جلالش نیافت

و گر چند بی‌دست‌وپایند و زور

۴) مهیاکن روزی مار و مور

مفهوم بیت «لب و دندان سنایی همه توحید تو گوید / مگر از آتش دوزخ بودش روی رهایی» از کدام گزینه دورتر است؟

روزی که رازها فتد از پرده برملا

۱) یا رب به لطف خویش گناهان ما بپوش

به چیزی دیگر نیستم دسترس

۲) امیدم به بخشایش توست، بس

چو فکرت بی لب و دندان بگویم

۳) چو گلشن بی لب و دندان بخندم

همه بندگانیم و ایزد یکیست

۴) خداوند هست و خداوند نیست

بیت «لب و دندان سنایی همه توحید تو گوید / مگر از آتش دوزخ بودش روی رهایی» با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

غیرت نیاورد که جهان پر بلکند

۱) ساقی به جام عدل بده باده تاگدا

ایزد گنه ببخشد و دفع بلاکند

۲) گر می‌فروش حاجت رنдан روا کند

گر سالکی به عهد امانت وفا کند

۳) حقا کر این غمان برسد مژده امان

نسبت مکن به غیر که این‌ها خدا کند

۴) گر رنج پیش آید و گر راحت، ای حکیم

عبارت «مُنَّتْ خَدَائِي رَا، عَزَّ وَ جَلَّ كَه طَاعُتْشِ مُوجَبْ قُرْبَتْ أَسْتَ وَ بَه شَكَرْ أَنْدَرْشِ مُزِيدْ نَعْمَتْ». «بَاكَدَامْ گَزِينَه مَضْمُونْ مَشْتَركِي نَدارَد؟»

شَكَرْ مَيْ گَوِيمْ كَه در شَكَرْتْ مَزِيدْ نَعْمَتْ أَسْتَ
صِيدْ نَعْمَتْ كَنْ بَه دَامْ شَكَرْ شَاهِ
بَادِي هَمَه سَالَه در تَنقَمْ
چُونْ تَوانَدْ صِيدَكَرْدَنْ نَعْمَتْ دَنِيَا مَرا

- (۱) گَرْ بلا افْزُونْ فَرْسَتِي من بَدِينْ نَعْمَتْ هَنْزَ
- (۲) نَعْمَتْ آرَدْ غَفَلْ وَ شَكَرْ انتَباَه (بَيْدارِي)
- (۳) تَا شَكَرْ مَزِيدْ نَعْمَتْ آرَدْ
- (۴) خَلَدْ با آن نَازَ وَ نَعْمَتْ دَامْ رَاه من نَشَدْ

مفهوم عبارت «مُنَّتْ خَدَائِي رَا، عَزَّ وَ جَلَّ كَه طَاعُتْشِ مُوجَبْ قُرْبَتْ أَسْتَ وَ بَه شَكَرْ أَنْدَرْشِ مُزِيدْ نَعْمَتْ». «بَاكَدَامْ گَزِينَه مَشْتَركِي أَسْتَ؟»

طَاعُتْ بَى عَلَمْ چُو بَادْ صِيَاسَتْ
ثَوابْ طَاعُتْ اِنجَجا روَى جَانَانْ
قُرْبَتْ خَاصَانْ در گَاهِمْ بَدَه
چَه زَوَى كَابِيَگَيْه در رَاهِ اَسْتَ

- (۱) طَاعُتْ بَى عَلَمْ نَه طَاعُتْ بَودْ
- (۲) دَلا طَاعُتْ گَزِينَه مَانِندْ مَرَدانْ
- (۳) غَرِيبَتْ مَنْ در جَهَانْ اَزْ بَهَرْ تَوْسَتْ
- (۴) اَيْ كَه روَيْتْ بَه قُرْبَتْ شَاهِ اَسْتَ

مفهوم عبارت «هَرْ نَفْسِي كَه فَرَوْ مَيْ رَوَدْ، مَمَدْ حَيَاتِ اَسْتَ وَ چُونْ بَرْمَيْ آيَدْ، مَفْرَحْ ذَاتِ». «بَاكَدَامْ گَزِينَه قُرْبَتْ معنَايِي دَارَد؟»

عَاشَقَمْ بَرْ هَمَه عَالَمْ كَه هَمَه عَالَم اَز اَوْسَتْ
سَاقِيَا بَادَه بَدَه شَادِي آن گَايِنْ غَمْ اَز اَوْسَتْ
تا دَلْ مَرَدَه مَكَرْ زَنَدَه كَنِيْتْ كَايِنْ دَم اَز اَوْسَتْ
كَه بَرِ اَيَنْ در هَمَه رَاهِ پَشتْ عَبَادَتْ خَم اَز اَوْسَتْ

- (۱) بَه جَهَانْ خَزَم اَز آَيَمْ كَه جَهَانْ خَزَم اَز اَوْسَتْ
- (۲) غَمْ وَ شَادِي بَرْ عَارَفْ چَه تَفَاقَوْتْ دَارَدْ
- (۳) بَه غَيْمَيْتْ شَمَرْ اَيْ دَوْسَتْ، دَم عَيْسَيِي صَبَحْ
- (۴) پَادِشَاهِي وَ گَدَائِي بَرِ ما يَكْسَانْ اَسْتَ

در کَادَامْ گَزِينَه مَضْمُونِي اَز عَبَارتْ «هَرْ نَفْسِي كَه فَرَوْ مَيْ رَوَدْ، مَمَدْ حَيَاتِ اَسْتَ وَ چُونْ بَرْ مَيْ آيَدْ، مَفْرَحْ ذَاتِ». دَيْدَه نَمِيْ شَوَدْ؟

اَيَنْ بَادَه بَه كَام اَسْتَ هَمَه بَيرْ وَ جَوانْ رَا^۱
آمِيختْ بَه عَيشْ اِبَدِي جَوَهْرْ جَانْ رَا^۲
تا آَبْ دَهَدْ سَوْسَنْ آَزادِهْزَيَانْ رَا^۳
مَمْسَكْ (خَسِيسْ) كَنِدْ اَز يَادْ فَرَامُوشْ زِيانْ رَا^۴

- (۱) دَورِي سَتْ كَه در صَافِ مَيْ عَيشْ كَمِيْ نِيَسْتَ
- (۲) عَطَّارْ صَبا اَز پَى تَرْكِيْبْ مَفَرَحْ
- (۳) اَز پَشتْ لَبْ سَبِيزْ كَنِدْ ڦَالَه تَراَوْشْ
- (۴) عام اَسْتَ زَبْ خَوْشَدَلِي عَهَدْ وَ عَجَبْ نِيَسْتَ

مفهوم عبارت «پَسْ دَهْ نَفْسِي دَوْ نَعْمَتْ مَوْجُودْ اَسْتَ وَ بَرْ هَرْ نَعْمَتْ شَكَرِي وَاجِبْ». «بَاكَادَامْ گَزِينَه قُرْبَتْ دَارَد؟»

گَرْ نِيَخْشَي رَوْغَنِي، دَامَنْ فَشَانَدَنْ خَوبْ نِيَسْتَ
صَائبَ، اَز شَكَرْ خَدا غَافَلْ نَشَستَنْ خَوبْ نِيَسْتَ
در بَه روَى مِيَهَمَانْ غَيْبْ بَسْتَنْ خَوبْ نِيَسْتَ
در چَنيَنْ فَصَلْ بَهَارِي تَوَهَهْ كَرْدَنْ خَوبْ نِيَسْتَ

- (۱) بَرْ چَرَاغْ ماَكَه اَز روَى تو روَشَنْ گَشَتَه اَسْتَ
- (۲) هَسَتْ چُونْ در هَرْ نَفْسِي آَمَادَه صَدْ نَعْمَتْ تَوَرَا
- (۳) چُونْ قَضَايِي مَيْ شَوَدْ نَازَلْ، مَزَنْ چَينْ بَرْ جَيَينْ
- (۴) جَانِبْ بَلَلْ عَزيَزْ وَ خَاطَرْ گَلْ نَازِكَ اَسْتَ

عبارةت «پَسْ دَهْ نَفْسِي دَوْ نَعْمَتْ مَوْجُودْ اَسْتَ وَ بَرْ هَرْ نَعْمَتْ شَكَرِي وَاجِبْ». «بَاكَادَامْ گَزِينَه مَفَهُومْ مَقَابِلْ دَارَد؟»

بَدُوزَنَدْ نَعْمَتْ بَه مَيَخْ سَپَاسْ
هَسَتْ بَرْ نَعْمَتْ خَدَائِي، سَپَاسْ
حَيْفَ خَورَدْ بَرْ نَصِيبَ رَحْمَتْ فَرَدا
بَرِ اَيَنْ نَعْمَتْ كَه نَعْمَتْ نِيَسْتَ مَا رَا

- (۱) خَرَدْمَنْدَطَبَعَانْ مَنْتَشَنَاسْ
- (۲) قَبَلَةَ هَمَتِ خَدَائِي شَنَاسْ
- (۳) هَرَكَه نَدارَدْ سَپَاسْ نَعْمَتْ اَمْرَوزْ
- (۴) سَپَاسْ وَ شَكَرْ بَيْ پَيَانْ خَدا رَا

بيت «اَز دَسْتَ وَ زِيانْ كَه بَرْ آَيَدْ / كَزْ عَهَدَه شَكَرَشْ بَه در آَيَدْ؟» «بَاكَادَامْ گَزِينَه قُرْبَتْ معنَايِي نَدارَد؟

پَسْ مَكَنْ اَز كَرَدَگَارْ اَز پَى رُوزَيِي گَلَه
صَدْ بَارْ اَگْرَچَه بَيْشَ در آَيَدْ بَدِينْ صَدَه
شَكَرْ انْعَامْ تو هَرَگَزْ نَكِنَدْ شَكَرَگَارْ
اَگْرِ حَيَاتِ طَبَعِي مَرا دَوْبَارْ شَوَدْ

- (۱) گَرْ بَخُورِي شَكَرْ كَنْ وَ رَخْخُورِي صَبِيرْ كَنْ
- (۲) هَرَگَزْ يَكَى زَ صَدْ نَتوَانَدْ سَپَاسْ تو
- (۳) نَعْمَتْ بَارْ خَدَائِي اَز عدد بَيَرونْ اَسْتَ
- (۴) بَه شَكَرِ صَدِ يَكْ اَز انْعَامْ او وَفَانِكَنَدْ

مفهوم بيت «اَز دَسْتَ وَ زِيانْ كَه بَرْ آَيَدْ / كَزْ عَهَدَه شَكَرَشْ بَه در آَيَدْ؟» به کَادَامْ گَزِينَه نَزِديَكِي اَسْتَ؟

چَنِديَنْ هَزارْ صَورَتْ الَوَانْ نَيَارْ كَرَدْ
يَا كَيِسْتَ آَنْ كَه شَكَرِ يَكَى اَز هَزارْ كَرَدْ؟
تَاكِيِسْتَ كَاوْ نَظَرَزْ سَرْ اَعْتَبارَ كَرَدْ
هَرْ بَلَبَلِي كَه زَمَنَه بَرْ شَاخَسَارَ كَرَدْ

- (۱) آَنْ صَانِعْ قَدِيرْ كَه بَرْ فَرَشْ كَانَاتْ
- (۲) فَضَلْ خَدَائِي رَا كَه تَوَانَدْ شَمارَ كَرَدْ
- (۳) چَنِديَنْ هَزارْ مَنْظَرِ زَيَماً بَيَافِريَدْ
- (۴) تَوحِيدَگَويِي او نَه بَنِي آَدمَدْ وَ بَسْ

مفهوم آية شَرِيفَة «إِعْقَلُوا آلَ دَاؤَدْ شَكَرَا وَ قَلِيلُ مِنْ عَبَادَيِ الشَّكُورَا» اَز کَادَامْ گَزِينَه بَرَادَشَتْ مَيْ شَوَدْ؟

نَعْمَشْ رَا خَدا زَوَالْ آَرَدْ
دَر بَيَنْ بَنَدَگَانْ عَدَ شَاكِرانْ كَم اَسْتَ
شَكَرْ نَعْمَتْ كَنِمْ، چَرا نَكِنْ
مَيَانْ بَه شَكَرِ بَيَسْتِيمْ، بَنَدْ مَا بَگَشَادْ

- (۱) شَكَرْ نَعْمَتْ هَرْ آَنْ كَه نَگَذَارَدْ
- (۲) هَرَچَنَدْ نَعْمَتْ زَ عَدَهَهَا فَرَاتَرِ اَسْتَ
- (۳) پَشتْ بَرْ نَعْمَتْ خَدا نَكِنْ
- (۴) سَپَاسْ وَ شَكَرْ خَدا رَا كَه بَنَدَها بَگَشَادْ

مفهوم آیه شریفه «اعلوا آل داؤد شکراً و قلیلٌ مِن عبادی الشکور» از کدام گزینه دورتر است؟

هم به دل شکر این بضاعت کن
تو شکر کن که داد به دنیا جزای تو
نیز می‌کن شکر و ذکر خواجه هم
چون به احسان کرد توفیقش قرین

مفهوم بیت «بنده همان په که ز تقصیر خویش / عذر به درگاه خدای آورد» از کدام گزینه برداشت می‌شود؟
ورنه معلوم است کز حد می‌رود تقصیر ما
می‌کند کوته زبان عذر را تقصیر من
لبش در عذر آن تقصیر چون است
هم سزاوار ملامت هم سزاوار عتاب (سرزنش)

در عذر آن به گریه و زاری، بار اشک
تمهید عذر بهر چه تقصیر می‌کنی
برو عذر تقصیر طاعت بیار
همین نکته بس عذر تقصیر ما

مفهوم بیت «ورنه، سزاوار خداوندی اش / اکس نتواند که به جای آورد» به کدام گزینه نزدیک است؟
ایزد به سزاوار سپرده است سزاوار
سلطنت او را سزاوار آمدہست
زبان مانه سزاوار شکر این نعم است
نیاش سزاوار دربار توست

مفهوم عبارت «باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده». از کدام گزینه دور است؟
چون صد از عالم بالا همین دندان طلب
غرق بحر محیط رحمت اوست
هر قطراهی از این بحر دریای بی کران است
موجه رحمت دریای عطا تو کجاست؟

مفهوم عبارت «باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده». در کدام گزینه درست و کامل آمده است؟
(۱) باران از رحمت‌های بی حساب خداست.
(۲) خدا از نعمت دادن افسوس نمی‌خورد.
(۳) رحمت و نعمت خدا بی‌کران است.
(۴) همه از رحمت خدا برخوردارند.

مفهوم عبارت «پرده ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد و وظیفه روزی به خطای منکر نبرد». با کدام گزینه ارتباط ندارد؟
عبد ضعیف گناهکار گرسنه
ترک وظیفه خواری فیض سحر کنیم
گبر و ترسا وظیفه خسرو داری
گناهکار را روزی از پرگناهی

مفهوم عبارت «پرده ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد و وظیفه روزی به خطای منکر نبرد». با همه گزینه‌ها به جز گزینه ارتباط دارد.
همه بیشی تو بکاهی همه کمی تو فزایی
که ستار عیب است بر جرمکار
منم، تو عالم سری و ستار
زد چاک بر آن پرده که سرپوش ظلام (تاریکی) است

عبارت «فراش باد صبا را گفته تا فرش زمزدین بگسترد و دایه ابر بهاری را فرموده تابات نبات در مهد زمین بپرورد». با همه گزینه‌ها به جز مضمون مشترکی دارد.

نقاش صبا چمن بیاراست
فراش بستان گشت نقاش گلستان شد
هرجا که تویی تفرّج آن جاست
تقویتش مور را به پایه کند جم

- (۱) هم به تن شکر استطاعت کن
- (۲) ایزد جزای بنده به عقبی دهد همی
- (۳) شکر می‌کن مر خدا را در نعم
- (۴) شکر او شکر خدا باشد یقین

مفهوم بیت «بنده همان په که ز تقصیر خویش / عذر به درگاه خدای آورد» از کدام گزینه هستم از تقصیر خویش
(۱) هم مگر لطف تو باشد عذرخواه بندگان
(۲) چون تواند سبزه زیر سنج قامت راست کرد
(۳) اگر چشمش به کشتن کرد تقصیر
(۴) عذر من بپذیر اگرچه هستم از تقصیر خویش

- (۱) از پای تابه سر همه تقصیر خدمتی
- (۲) در خامشی گریز ز تقصیرهای خویش
- (۳) از این نوع طاعت نیاید به کار
- (۴) چه برخیزد از دست تدبیر ما

مفهوم بیت «ورنه، سزاوار خداوندی اش / اکس نتواند که به جای آورد» به کدام گزینه نزدیک است؟
(۱) ای درخور تو شاهی و تو درخور شاهی
(۲) حق که سلطان جهاندار آمدهست
(۳) به شکر نعمت وصلت زبان جان باید
(۴) خدایا بزرگی سزاوار توست

- (۱) نیست نعمت را در این دریای بی‌پایان حساب
- (۲) هر چه اندر وجود موجود است
- (۳) سیلاب رحمت او سیراب کرد ما را
- (۴) صائب از گرد خجالت شده در خاک نهان

مفهوم عبارت «باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده». در کدام گزینه درست و کامل آمده است؟
(۱) باران از رحمت‌های بی حساب خداست.
(۲) خدا از نعمت دادن افسوس نمی‌خورد.
(۳) رحمت و نعمت خدا بی‌کران است.
(۴) همه از رحمت خدا برخوردارند.

- (۱) هیچ ندیدم خدای را که گذارد
- (۲) گرمت وظیفه گرانی چنین کند
- (۳) ای کریمی که از خزانه غیب
- (۴) خدای کریمی که هرگز نبرد

مفهوم عبارت «پرده ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد و وظیفه روزی به خطای منکر نبرد». با همه گزینه‌ها به جز گزینه ارتباط دارد.
همه غبی تو بدانی همه عبی تو بپوشی
به نام خطابوش آمرزگار
بدی کردم، ندانستم گنهکار
بنگر به سوی نور مساوات که ستار

- (۱) فرش خزان ورق بیفشدند
- (۲) فرش طرب بگستر، چون باد نوبهاری
- (۳) ما را سر باغ و بستان نیست
- (۴) تربیتش سنج را به پایه کند دُر

توصیف موجود در کدام گزینه در عبارت «درختان را به خلعت نوروزی قبای سبز ورق در برگرفته و اطفال شاخ را به قدموم موسم ربيع کلاه

شکوفه بر سر نهاده.» دیده نمی‌شود؟

- ۱) با خلعت سبز نیکبختان
- ۲) از لذت حسن تو درختان به شکوفه
- ۳) وقت آن است که مردم ره صحراء گیرند
- ۴) فکنه‌اند همه‌هه کشیده‌اند زمزمه به شاخ سروben همه چه کبکها چه سارها

معنی و مفهوم عبارت «درختان را به خلعت نوروزی قبای سبز ورق در برگرفته و اطفال شاخ را به قدموم موسم ربيع کلاه شکوفه بر سر نهاده.»

در کدام گزینه نادرست است؟

- ۱) برگ‌های درختان خلعتی است که به عنوان عیدی از خدا گرفته‌اند.
- ۲) شاخه‌های کوچک از قدمهای بهار شکوفه‌ای همانند کلاه بر سر دارند.
- ۳) برگ‌ها و شکوفه‌ها هدایای خدا به درختان و شاخه‌ها هستند.
- ۴) آمدن فصل بهار باعث شده تا خدا کلاهی از شکوفه بر سر شاخه‌های کوچک بنهد.

عبارت «عصارة تاکی به قدرت او شهد فایق شده و تخم خرمایی به تربیتش نخل باسق گشته.» با کدام گزینه قرابت معنایی ندارد؟

- ۱) از چوب خشک میوه و در نی شکر نهاد
- ۲) این آب داد بین درختان تشهه را
- ۳) سر چیست تا به طاعت او بر زمین نهند
- ۴) اجزای خاک مرده به تائیر آفتان

کدام گزینه با مفهوم عبارت «عصارة تاکی به قدرت او شهد فایق شده و تخم خرمایی به تربیتش نخل باسق گشته.» همسویی دارد؟

- ۱) آسمان را در زبردستی بداشت
- ۲) دام تن را مختلف احوال کرد
- ۳) بحر را از تشنگی لبخشک کرد
- ۴) کوه را هم تیغ داد و هم کمر

مفهوم بیت «ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند / تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری» به کدام گزینه نزدیک‌تر است؟

- ۱) غافلی هم حکمت و هم نعمت است
- ۲) خورشید را برای تو باشد همه طلوع
- ۳) چند غفلت صید ایمانم کند
- ۴) ای شرر از همراهان غافل مباش

مفهوم بیت «ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند / تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری» در کدام گزینه نادرست است؟

- ۱) عناصر هستی در خدمت انسان است تا روزی کسب کند.
- ۲) انسان نباید با غفلت و بی‌خبری بخورد کند.
- ۳) انسان نباید با غفلت و بی‌خبری روزی کسب کند.
- ۴) عناصر هستی در کار هستند تا انسان با آگاهی روزی بخورد.

مفهوم بیت «همه از بهر تو سرگشته و فرمانبردار / شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری» با کدام گزینه قرابت معنایی ندارد؟

- ۱) همه بهر تو و تو بهر خدای
- ۲) ای خواجه عالم همه عالم به فدایت
- ۳) هم‌عنانم با صبا سرگشته‌ام، سرگشته‌ام
- ۴) ایزد امروز همه کار برای تو کند

کدام گزینه با بیت «همه از بهر تو سرگشته و فرمانبردار / شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری» همسوی مفهومی دارد؟

- ۱) چشم صورت‌بین بیند و دیده معنی گشا
- ۲) گرگدای عشق باشی پادشاه عالمی
- ۳) حال ما پیدا شود بر ساکنان صومعه
- ۴) همدم جامیم و ساقی را حریف سرخوشیم

توصیف مربوط به حضرت پیامبر (ص) در عبارت زیر از کدام گزینه دورتر است؟

«در خبر است از سرور کائنات، مفخر موجودات و رحمت آدمیان و صفات عالمیان و تتمه دور زمان محمد مصطفی (ص)»

- ۱) ماه فرو ماند از جمال محمد
- ۲) قدر فلک را کمال و منزلتی نیست
- ۳) وان همه پیرایه بسته جتی فردوس
- ۴) همچو زمین خواهد آسمان که بیفتند

در کدام بیت توصیف مشترکی با عبارت زیر، مربوط به حضرت پیامبر (ص)، دیده نمی‌شود؟

- در خبر است از سرور کائنات، مفتر موجودات و رحمت عالمیان و صفت آدمیان و تتفق دور زمان محمد مصطفی (ص)
- ۱) از مه او مه شکافت دیدن او برنتافت
 - ۲) بخت جوان یار ما دادن جان کار ما
 - ۳) در دل ما در نگر هر دم شق القمر
 - ۴) مُلک جهان چیست که تا او به جهان فخر کند

۴۵ مضماین موجود در مصraig «شفیع مطاع نبیٰ کریم» (او پیام آوری شفاعت کننده، فرمانرو و بخششنه است) در کدام گزینه مشهود نیست؟

از ما گنه و ز تو شفاعت
خرم شده مفلسان طاعت
دیگران راست نام شه، به غلط
که بر مذاق دهان‌ها بود متع شکر

- ۱) چون نیست بضاعتی ز طاعت
- ۲) ای از تو به وعده شفاعت
- ۳) شاه فرمانروا تویی ای جان
- ۴) شکر به وقت شکر خوردنت نصیبی یافت

کدام گزینه با مصraig «شفیع مطاع نبیٰ کریم» به صفت مشترکی در مورد حضرت پیامبر (ص) اشاره دارد؟

- ۱) هر کس که سخن گفت همه فخر بدود
- ۲) چون خوشة گندم چه دهم عرض تبشم
- ۳) کی بر این کلیه طوفان‌زده سر خواهی زد
- ۴) باده پیش آور که هر دم باد عنبریوی صبح

در کدام بیت صفتی از صفت‌های پیامبر (ص) که در مصraig «قسیم جسمیم نسیم وسیم» (او صاحب جمال و خوش‌اندام، خوش‌بو و دارای نشان

همه اندام تو زیبا همه اضا موزون
بوی زلفین مشکبات خوش
کفش به مایه ارزاق خلق گشته قسمیم
خاتم او مهر محمد (ص) شده است

- ۱) ای تو را جلوه خوش و قامت رعناء موزون
- ۲) رنگ یاقوت آبدارت خوش
- ۳) ز خوان او همه روزی خورنده پنداری
- ۴) مه که نگین دان زبرجد شده است

مصraig «قسیم جسمیم نسیم وسیم» با کدام بیت مضمونی مشترک دارد؟

تو را در این سخن انکار کار ما نرسد
کسی به حسن و ملاحت به یار ما نرسد
به یار یکجهت حق گزار مانرسد
یکی به سکه صاحب عیار ما نرسد

- ۱) به حسن خلق و فاکس به یار ما نرسد
- ۲) اگرچه حسن فروشان به جلوه آمداند
- ۳) به حق صحبت دیرین که هیچ محروم راز
- ۴) هزار نقد به بازار کائنات آرند

همه گزینه‌ها با توصیفات مصraig «قسیم جسمیم نسیم وسیم» ارتباط دارند به جز.....

دل از عشوّه شیرین شکرخای تو خوش
همچو سرو چمن خلد سرایای تو خوش
هم مشام دلم از زلف سمن‌سای تو خوش
کرده‌ام خاطر خود را به تمّای تو خوش

- ۱) ای همه شکل تو مطبوع و همه جای تو خوش
- ۲) همچو گلبرگ طری (تازه) هست وجود تو لطیف
- ۳) هم گلستان خیال‌م ز تو پرنقش و نگار
- ۴) در ره عشق که از سیل بلا نیست گذار

توصیف صفات حضرت پیامبر (ص) در عبارت «بلغ الغلیٰ بِكَمَالِهِ، كَشَفَ الدُّجْنِ بِجَمَالِهِ» (به واسطه کمال خود به مرتبه بلند رسید و با جمال

نورانی خود تاریکی‌ها را بر طرف کرد) از کدام گزینه برداشت نمی‌شود؟

بشکسته ز گوشة کلاهت
نقابی گر بود نور رخت را نور می‌باشد
وی قبة عرش تکیه‌گاه است
هر کس حکایتی به تصوّر چرا کند

- ۱) ای طاق نهم رواق بالا
- ۲) نقابی نیست رویت را به جز نور رخت دائم
- ۳) ای از بر سدره شاهراهت
- ۴) معشوق چون نقاب ز رخ در نمی‌کشد

مفهوم عبارت «بلغ الغلیٰ بِكَمَالِهِ، كَشَفَ الدُّجْنِ بِجَمَالِهِ» با کدام گزینه هم‌سویی تصویری دارد؟

ز باغ عارض ساقی هزار لاله برآید
اگر دو روز زیک مشرق آفتاب برآید
گر پرده جمال خود از هم فرودرم
از طرف مغرب آفتاب برآید

- ۱) چو آفتاب می از مشرق پیاله برآید
- ۲) دل از تردد خاطر ز انقلاب برآید
- ۳) روشن تراز وجود شود ظلمت عدم
- ۴) چون مه روی تو از نقاب برآید

مفهوم عبارت «خَسَّتْ جَمِيعَ خَصَالِهِ، ضَلَّا عَلَيْهِ وَآلِهِ» (همه خوی‌ها و صفات او زیباست؛ بر او و خاندانش درود بفرستید).» با کدام گزینه قرابت دارد؟

دوستی و مهر بر یک عهد و یک میثاق بود
بحث ما در لطف طبع و خوبی اخلاق بود
منظر چشم مرا ابروی جانان طاق بود
ما به او محتاج بودیم او به ما مشتاق بود

- ۱) از دم صبح ازل تا آخر شام ابد
- ۲) حسن مه روبان مجلس گرچه دل می‌برد و دین
- ۳) پیش از این کاین سقف سبز و طاق مینا برکشند
- ۴) سایه معشوق اگر افتاد بر عاشق چه شد

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

مفهوم عبارت «**حَسْنَتْ حَمِيمُ خَصَالِهِ، صَلَوَا عَلَيْهِ وَآلِهِ**» از کدام گزینه دور است؟

- ۱) خوی خوش عشاق تو ای کان ملاح
 ۲) ای روی تو خوب و خوی تو خوش
 ۳) دلم از روی تو خوش خاطرم از موي تو خوش
 ۴) خوی تو خوش است هم، خوش بخش

مفهوم بیت «چه غم دیوار افت را که دارد چون تو پشتیبان؟ / چه باک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتیبان؟» به کدام بیت نزدیک است؟

- ۱) نفس نفس اگر از باد نشستوم بویش
۲) هزار دشمنم ارمی کنند قصد هلاک
۳) اگر تو زخم زنی بمه که دیگری مرهم
۴) مرا آمید وصال تو زنده من دارد

مفهوم بیت «جه غم دیوار افت را که دارد چون تو پشتیبان؟ / جه یاک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتیبان؟» از کدام گزینه برداشت می شود؟

- (۱) گر از این کار زیانم بر سد باکی نیست
 (۲) خانه گر غیر آب و خاکی نیست
 (۳) بر زبان گر بر رود یاد منت باکی نیست
 (۴) دیگ همچو گرد و معدن نظمه دلک نیست

مضامين موجود در عبارت «هر گه یکی از بندگان گنهکار پریشان روزگار، دست انابت به امید اجابت به درگاه حق - جل و علا - بردارد، ایزد تعالی، در او نظر نکند. بازش، بخواند، باز اعراض کند. باز دیگر ش، به تضرع و زاده، بخواند.» در کدام گزینه دیده نمی‌شود؟

- (۱) دست چنین پیش که دارد که ما
 (۲) او را خود التفات نبودی به صید من
 (۳) بیا تا برآیم دستی ز دل
 (۴) غنجه کم سته که ما بنده ایم

عبارات «حق» - سیحانه و تعالیٰ - فرماید: با ملائکتی قد استحقیقت من عنیدی و آئیش لَهُ عَبْری فَقَدْ عَفَرْتُ لَهُ دعوتش احیات کردم و امیدش

آوردم که از بسیاری دعا و زاری بندام همی شرم دارم.» یا کدام گزینه مضمون مشترک، نداد؟

- (۱) بارب چو برآنده حاجات تویی
 (۲) کجا (که) شرم، بخشایش ایزدیست
 (۳) چندان دعا کن در نهان چندان بنال اندر شبان
 (۴) کرم و لطف خدا را نتوان کرد قیاس،

مفهوم بیت «کرم بین و لطف خداوندگار / گنه بنده کرده است او شرمسار» با کدام گزینه قرابت کمتری دارد؟

- (۱) تو راست لطف و کرم، هم به اول و آخر
(۲) از لطف دوست تاکی در غفلتی تو ای دل
(۳) گر جرم و خطأ عفو کنی آن کرم تو سرت

Der Konsumentenvertrag ist allein für den Verkäufer bestimmt und nicht für den Konsumenten.

عبارت «عاقلان تعبه جلاس به تعصیر عبادت معتبری داشتند» در اینجا از آنکه این اتفاق را در قرآن مذکور نشود، بحث نمایند.

- ۱) از هرچه بر صحایف عالم مصور است
 ۲) تو خود چه لعبتی ای شهسوار شیرین کار
 ۳) تو را چنان که توبی هر نظر کجا بیند

حیرت در آن شمایل حیرت‌فزای اوست
 که تو سندی چو فلک رام تازیانه توست
 به قدر دانش خود هر کسی کند ادراک
 کار می‌کند و می‌داند

کی درآید گنہ (اصل) ذاتش در صفات
آری آری سخن عشق نشانی دارد
چشم من حیران شد و او را ندید
بی دل از بی نشان چه گوید باز؟

مفهوم کدام گزینه متفاوت است؟

- ۱) چون توانم کرد وصف روی او
 - ۲) دلنشان شد سخنم تا توقیلش کردی
 - ۳) چون توانم نقش آن زیبا کشید
 - ۴) گر کسی وصف او ز من پرسد

مفهوم بیت «گر کسی وصف او ز من پرسد / بی دل از بی نشان چه گوید باز؟» از کدام گزینه برداشت می‌شود؟

خبر از عالم معنی نباشد نقش دیوارش
وقت آن خوش که نباشد خبر از خویشتنش
ور نه بروانه ندارد به سخن پروایی
از زلف خود طلب کن زان جا به در نباشد

- (۱) کسی کز خود نشد آگه، چه فیض از ملک اسرارش
- (۲) خبر یوسف گمگشته ما می‌خبری است
- (۳) شرح این قصه مگر شمع برآرد به زبان
- (۴) جانا دلم ربودی، گویی خبر ندارم

مفهوم بیت «عاشقان کشتگان معشوقاند / بر نیاید ز کشتگان آواز» از کدام گزینه برداشت نمی‌شود؟

زنده معشوق است و عاشق مردمای
منم آن کس که غمگسارم کشت
موسم حشر کشتگان آمد
تشنه دیدار دوست راه نپرسد که چند؟

- (۱) جمله معشوق است و عاشق پردهای
- (۲) عاشقان جمله کشتگان غمند
- (۳) کشتگان فراق زنده شدند
- (۴) کشته شمشیر عشق حال نگوید که چون؟

مفهوم بیت «عاشقان کشتگان معشوقاند / بر نیاید ز کشتگان آواز» از کدام گزینه برداشت نمی‌شود؟

مهر کرند و دهانش دوختند
همچون قلم باید او زیان بیارند
سخن عشق را زیان نبود
عاشق خسته تا بود، بی دل و بی زیان بود

- (۱) هر که را اسرار عشق آموختند
- (۲) گر بر زبان براند جز ذکر دوست عاشق
- (۳) حال عاشق به گفت در ناید
- (۴) ماند زیان و دل بشد از غم تو مرا و خود

عبارت «یکی از صاحبدلان سر به جیب مراقبت فرو بود و در بحر مکافحت مستغرق شده، آن گه که از این معاملت باز آمد، یکی از

دوستان گفت: از این بوستان که بودی، ما را چه تحفه کرامت کردی؟ با کدام گزینه مضمون مشترکی ندارد؟

همنفسان غرقه اسرار عشق راز
گهری تحفه ز گنجینه اسرار بیار
ای خوشابا دوستان در بوستان
که در انديشه اوصاف تو حیران بودم

- (۱) مجلسیان محرم اسرار عشق
- (۲) ای صبا تحفه‌ای از لعل لب یار بیار
- (۳) بوستان با دوستان خوشتر کنون
- (۴) نه فراموشی ام از ذکر تو خاموش نشاند

عبارت «گفت: به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم دامنی پر کنم هدية اصحاب را. چون برسیدم، بوی گل چنان مست کرد که دامن

از دست برفت.» با کدام گزینه قربت معنایی بیشتری دارد؟

بوی تو می‌کشد مرا وقت سحر به بوستان
گویی کز این جهان به جهان دگر شدم
از نکهت (بو) گل مستم کاو بوی تو را ماند
یاد حریف شهر و رفیق سفر نکرد

- (۱) ای گل بوستان سرا از پس پردهها درآ
- (۲) از در درآمدی و من از خود به در شدم
- (۳) بالله از آنم خوش کاو رنگ تو یاد آرد
- (۴) دلبر برفت و دلشدگان را خبر نکرد

بیت «ای مرغ سحر، عشق ز پروانه بیاموز / کان سوخته را جان شد و آواز نیامد» با کدام گزینه بیشتری دارد؟

بی قراری، می‌دهد بال دگر پروانه را
چو جریل آسمان در زیر پر یافت
در شرر تمییر کن کاشانهای
که او پروانه را سوزد، مرا پروانه می‌سوزد

- (۱) شمع چندانی که سوزد بال و پر پروانه را
- (۲) هر آن کس که ز اسرارش خبر یافت
- (۳) رمز سوز آموز از پروانه‌ای
- (۴) میان شمع و من فرقی که هست این است ای یاران

مفهوم بیت «ای مرغ سحر، عشق ز پروانه بیاموز / کان سوخته را جان شد و آواز نیامد» به کدام گزینه نزدیک‌تر است؟

جان بیچاره در ففان افتاد
سوخت پروانه پر زنان افتاد
مست می‌رفت و در مغان افتاد
هر چه انداخت در نشان افتاد

- (۱) آتشی در نهاد جان افتاد
- (۲) شمع عشقش چو برکشید علم
- (۳) عقل مخمور منعِ ما می‌کرد
- (۴) ناون آه عاشق سرمست

بیت «این مدعیان در طلبش بی خبرانند / کان را که خبر شد، خبری باز نیامد» با کدام گزینه مضمون مشترک ندارد؟

از میان جمله او دارد خبر
کی خبر یابی ز جانان یک زمان
تا راهرو نباشی کی راهبر شوی
ای بی خبر اگر خبری یافته، بگو

- (۱) آن که شد هم بی خبر هم بی اثر
- (۲) تانگردی بی خبر از جسم و جان
- (۳) ای بی خبر بکوش که صاحب خبر شوی
- (۴) آنان که یافتد خبر بی خبر شدند

کدام گزینه مفهوم متفاوتی دارد؟

مر زیان را مشتری جزگوش نیست
تا خبر یافته است بی خبر است
چون بی خبر شدی ز جهان با خبر شوی
خبر ار خواهی، در دستگه بی خبران

- (۱) محرم این هوش جز بی هوش نیست
- (۲) سعدی از بارگاه قربت دوست
- (۳) چندان تلاش کن که تو را بی خبر کنند
- (۴) بی خبر پای منه ای دل بی داش و هوش

بیت «هیچ نقاشت نمی‌بیند که نقشی برکشد / وان که دید از حیرتش کلک از بنان افکنده‌ای» با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

چه جای کلک برد هزار زبان بیهده‌گوست
که خطی کز خرد خیزد تو آن را از بنان بینی
که سبز کرد خموشی زبان سوسن را
باکس نگفت راز تو تاترک سر نکرد

- ۱) زبان ناطقه در وصف شوق نلان است
- ۲) ز یزدان دان نه از ارکان که کوتاه‌دیدگی باشد
- ۳) ز هوش برد چنان حیرت تو گلشن را
- ۴) کلک زبان بریده حافظه در انجمان

مفهوم حکایت زیر از کدام گزینه دورتر است؟

«گویند که بطی در آب روشنایی می‌دید. پنداشت که ماهی است. قصدی می‌کرد تا بگیرد و هیچ نمی‌یافت. چون بارها بیازمود و حاصلی ندید، فروگذاشت. دیگر روز هر گاه که ماهی بدیدی، گمان بردی که همان روشنایی است؛ قصدی نپیوستی، و ثمرت این تجربت آن بود که همه روز گرسنه بماند.»

۴) اعتماد به تجربة نادرست

۳) قیاس نادرست

(عمومی فارغ ۹۸)

به هر چه رنج برد در درسر بیفزاید
نمیمند نگردی که خداوند کریم است
نزند آن دل، که او خواهد نزندش
می‌کند خاک برای همه کس جا خالی

(انسانی فارغ ۹۸)

کان سوخته را جان شد و آواز نیامد
کان را که خبر شد، خبری باز نیامد»
از پی دل بشد و سوخته پر باز آمد
تابا خبری والله او پرده بینگشاید
چون ره تمام گشت، جرس بی‌زبان شود
تو مپندرار که دیگر به خبر باز آمد

(ریاضی ۹۷)

کی خبر یابی ز جانان یک زمان»
هر که رفت از هستی ما پارهای با خویش برد
جان عزیز بر کف دست است گو بخواه
هر که فانی می‌شود موجود می‌دانیم ما
خبر عاشقی من برسانید به یار

(تمهیب ۹۷)

کان را که خبر شد خبری باز نیامد»
کافر عشق بود گر نشود باده پرست
خبری از بر آن دلبتر عیار بیار
یعنی که مجو در طلبش راه سلامت
اولین پروانه‌اش مهر لب اظهار بود

(یادان ۹۷)

بر نیاید ز کشتگان آواز»
ورنه ویرانه من قابل تعمیر نبود
که عشق اول زبان زین لشکر خونخوار می‌گیرد
در مشرب تو تلخی دریا شود لذید
دل را به نقد از همه کار جهان برآر

(یادان ۹۷)

از میان جمله او دارد خبر»
بسی بی‌برگی اندر پیش گیرم
دایم خبر به خانه ز بازار می‌بریم
از بی‌خبران بگذر و در خانه ما باش
سفله آن مست که باشد خبر از خویشتنش

۲) گمان ناروا

(خيال پردازی ۹۸)

مفهوم آیه «تعزَّ مَنْ تَشَاءَ وَ تَذَلُّ مَنْ تَشَاءَ» از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

- ۱) خدای، کار چو بر بندهای فرو بند
- ۲) صائب به گناه دوجهان از کرم او
- ۳) بلند آن سر، که او خواهد بلندش
- ۴) عزت شاه و گدا زیر زمین یکسان است

مفهوم ایيات زیر، با همه ایيات تناسب دارد؛ به جز:

«ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز
این مدعیان در طلبش بی خبران اند
۱) بنگر ای شمع که پروانه دگر باز آمد
۲) هر چیز که می‌بینی در بی خبری بینی
۳) واصل ز حرف چون و چرا بسته است لب
۴) هر که رای خبر افتاد ز پیمانه عشق

مفهوم بیت زیر، متناسب با کدام بیت است؟

«تا نگردی بی خبر از جسم و جان
۱) در فراق دوستان آخر ز ما چیزی نماند
۲) دل خود درین نیست که از دست من برفت
۳) دعوی هستی در این میدان دلیل نیستی است
۴) یار گویند که دارد سر عاشق کشتن

بیت زیر، با کدام بیت ارتباط مفهومی دارد؟

«این مدعیان در طلبش بی خبرانند
۱) عاشقی را که چنین باده شبگیر دهند
۲) خامی و ساده دلی شیوه جانبازان نیست
۳) در کوی وفا چاره به جز دادن جان نیست
۴) عشق در هر دل که شمع بی قراری برفوخت

بیت زیر، با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

«عاشقان کشتگان معشوقاند
۱) عشق برداشت ز کوچک دلی از خاک مرا
۲) به آه و ناله گفتم دل تهی سازم ندانستم
۳) خوش کن به شور عشق دهن تا چو ماهیان
۴) کار غیور عشق شراکت بدیر نیست

بیت زیر، با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

«آن که شده هم بی خبر هم بی اثر
۱) گر اکنون ترک کار خویش گیرم
۲) در دست ماز مال جهان نیست خردمند
۳) خواهی خبر از خانه به بازار نیفتند
۴) در مقامی که به یاد لب او می‌نوشند

(۹۴)

عبارات زیر، با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

پر کنم هدیه اصحاب را. چون برسیدم، بوی گلم چنان مست کرد که دامن از دست برفت.

عاشقی سوخته خمن چو زلیخا بخاست
تا به چوگان که در خواهد فتادن گوی دوست
چون بدیدیم زیان سخن از کار برفت
به مصرا آ، تا پدید آیند یوسف را خریداران

(۹۵)

از میان جمله او دارد خبر»
ز خویش بی خبرم لیک از او خبر دارم
از ماتم همسایه در این خانه خبر نیست
تا واقع از این نکته شود بی خبری چند
که زلف و کاکل و چشم تو در نظر دارد

(۹۶)

باز آمد و اکنون خبر از خویش ندارد
از میان جمله او دارد خبر
چاره زان جوی که کرده است چنین بیمارت
دیگر به من زار که آرد خبر تو؟

(۹۷)

بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله دارد او خبر» با کدام گزینه قرابت مفهومی دارد؟

خبری آمد و از بی خبرانم کردند
آری در آ هر نیم شب بر جان مست بی خبر
در جهان هر که غریب است ز خویش چه خبر؟
ما در این ره خویشتن را بی خبر افکنده‌ایم

(۹۸)

بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله دارد توانیت معرفتیک» با کدام بیت تناسب دارد؟

رندي غریبمانده به کوی قلندرم
خيال او رسن در دست بر بالاي چاه اينك
جلای ديده ز گلگشت ماهتاب خوش است
كه در آن آينه صاحب نظران حیران اند

(۹۹)

بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله او دارد خبر» با کدام بیت تناسب مفهومی دارد؟

وان اثر دارد که او در بی‌نشانی بی‌نشان شد
از این سر با خبر تر دامن آمد
همراه چه حاجت سفر بی خبری را؟
نمی‌توان به قدر ساخت بی خبر ما را

(۱۰۰)

عبارت «باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده». با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

در گشاده است و صلا درداده خوان انداخته
می خورد بر خوان انعام تو نان خویشتن
دمی چند خوردیم و گفتند بس
در این سالها کس نیاراست خوانی

(۱۰۱)

مفهوم بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله او دارد خبر» از کدام بیت استنباط می‌شود؟

گویا ز عدل ملک یکباره بی خبری
کان که از خویش کند بی خبرم خویش آن است
کسی کز سر این دریا سر موی خبر دارد
از تسب و تاب جگرس و ختگانش چه خبر؟

(۱۰۲)

عبارت «گفت: به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم، دامنی پر کنم هدیه اصحاب را. چون برسیدم، بوی گلم چنان مست کرد که دامن

که روز غم به جز ساغر نگیرم
که یاد خویش گم شد از ضمیرم
ز بام عرش می‌آید صفیرم
جون بخت جهانم گرچه پیرم

۷۹

- ۱) هر کجا سروقدی چهره چو یوسف بنمود
۲) هر کسی بی خویشتن جولان عشقی می‌کند
۳) صورت یوسف نادیشه صفت می‌گردیم
۴) تو با این مردم کوتنه نظر در چاه کعنایی

۸۰

- «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر
۱) به سوی او روم آن دم که می‌روم از خود
۲) چشمت غم آن زلف سیمروز ندارد
۳) مست آمدم از میکده عشق تو بیرون
۴) کسی ز فتنه آخر زمان خبر دارد

۸۱

- مفهوم کدام بیت با سایر ایيات تفاوت دارد؟
- ۱) قاصد ز بزم رفت که آرد خبر از یار
۲) آن که شد هم بی خبر هم بی اثر
۳) خبر از درد ندارند طبیبان زنهار
۴) قاصد که تو را دید ندارد خبر از خود

۸۲

- بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله دارد او خبر» با کدام بیت تناسب دارد؟
- ۱) در دل شب خبر از عالم جانم کردند
۲) ای عشق شوخ بوعجب آورده جان را در طرب
۳) اگر از خویش نباشد خبرم نیست غریب
۴) سوی ما از یار ما با آن که می‌آید خبر

۸۳

- مفهوم عبارت «واسفان حلیه جمالش به تحریر منسوب که ما عزفناک حق معرفتیک» با کدام بیت تناسب دارد؟
- ۱) مردی غریق‌گشته بحر تحریر
۲) تو در چاه تحریر مانده وز بهر خلاص تو
۳) ز ماه خانگی آن را که دیده روشن نیست
۴) وصل خورشید به شبپرۀ اعمی (نایین) نرسد

۸۴

- بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله او دارد خبر» با کدام بیت تناسب دارد؟
- ۱) آن خبر دارد از او کاو در حقیقت بی خبر گشت
۲) کسی را گر شود گویا بیانش
۳) در دامن منزل نبود بیم ز رهزن
۴) حریف باده آن چشم‌های مخموریم

۸۵

- عبارت «باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده». با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟
- ۱) در ضیافت خانه خوان نوالش (لقمه) منع نیست
۲) پس تو را مت ز مهمن داشت باید بهر آنک
۳) دریغا که بر خوان الوان عمر
۴) همانا که بی‌نعمت او به گیتی

۸۶

- مفهوم بیت «آن که شد هم بی خبر هم بی اثر / از میان جمله او دارد خبر» از کدام بیت دریافت می‌شود؟
- ۱) تاکی خبر نشوی از حال خسته‌لان
۲) بدله آن باده نوشین که ندارم سر خویش
۳) ز عقل و جان و دین و دل به کلی بی خبر گردد
۴) هر که دودی نرسیده است بدوز آتش عشق

۸۷

- مفهوم عبارت «گفت: به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم، دامنی پر کنم هدیه اصحاب را. چون برسیدم، بوی گلم چنان مست کرد که دامن
- ۱) قراری بسته‌ام با می‌فروشان
۲) چنان پر شد فضای سینه از دوست
۳) من آن مرغم که هر شام و سحرگاه
۴) قدر پرکن که من در دولت عشق

(هنر ۹۱)

مفهوم «گر کسی وصف او ز من پرسد / بی دل از بی نشان چه گوید باز؟» با همه ابیات، به استثنای بیت _____ تناسب دارد.
 مگر اندر سخن آیی و بدانم که لب است
 هم قلم بشکست و هم کاغذ درید
 که هر سه وصف زمانه است «هست» و «باید» و «بود»
 هر چه گوییم هزار چندین است

۸۸

- (۱) آن دهان نیست که در وصف سخن دان آید
- (۲) چون سخن در وصف این حالت رسید
- (۳) خدای را به صفات زمانه وصف مکن
- (۴) وصف خوبی او چه دانم گفت؟

(تمثیل ۹۱)

مفهوم عرفانی واژه «کرامت» در همه ابیات، به استثنای بیت _____ یکسان است.
 هیچم خبر از هیچ مقامی نفرستاد
 دلی در وی برtron درد و درون درد
 هر سخن جایی و هر نکته مکانی دارد
 بنهی قدم چو موسی گذری ز هفت دریا

۸۹

- (۱) چندان که زدم لاف کرامات و مقامات
- (۲) کرامت کن درونی درپرورد
- (۳) با خراباتنشینان ز کرامات ملاف
- (۴) چو بدین گهر رسیدی، رسدت که از کرامت

(ریاضی ۹۰)

مفهوم کدام بیت با توجه به آیه شریفه «تَعَزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذَلُّلُ مَنْ تَشَاءُ مِنْ تَشَاءُ» متفاوت است؟
 یکی را به دریا به ماهی دهد
 مبادا که روزی درافتی به بند
 یکی را ز مه اندر آرد به چاه
 یکی را کند خوار و زار و نزد

۹۰

- (۱) یکی را همی تاج شاهی دهد
- (۲) یکی را که در بند بینی مخند
- (۳) یکی را ز ماهی رساند به ماہ
- (۴) یکی را دهد تاج و تخت بلند

(النسانی ۸۸)

به مضمون آیه شریفه «تَعَزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذَلُّلُ مَنْ تَشَاءُ» در کدام بیت اشاره نشده است؟
 گلیم شقاوت یکی در برش
 بر این خوان یغما چه دشمن چه دوست
 یکی را به خاک اندر آرد ز تخت
 گروهی بر آتش بَرَد ز آب نیل

۹۱

- (۱) کلاه سعادت یکی بر سرش
- (۲) ادیم (سفره) زمین سفره عام اوست
- (۳) یکی را به سر بر نهد تاج بخت
- (۴) گلستان کند آتشی بر خلیل

(بايان ۸۷)

عبارت «وظیقه روزی به خطای منکر نبرد». با کدام بیت ارتباط معنایی دارد؟
 اگر چند بی دست و پای اند و زور
 به عصیان در رزق بر کس نبست
 بنی آدم و مرغ و مرور و مگس
 که سیمرغ در قاف روزی خروزد

۹۲

- (۱) مهیا کن روزی مار و مور
- (۲) ولیکن خداوند بالا و پست
- (۳) پرستار امرش همه چیز و کس
- (۴) چنان پهن خوان کرم گسترد

(بايان ۸۷)

بیت «چه غم دیوار افت را که دارد چون تو پشتیبان؟ چه باک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتیبان؟» با کدام بیت ارتباط معنایی ندارد؟
 هم مشام دلنم از زلف سمن سای تو خوش
 کردهام خاطر خود را به تمای تو خوش
 می رود حافظ بی دل به تو لای تو خوش
 غافل از آن که خدا هست در اندیشه ما

۹۳

- (۱) هم گلستان خیال می ز تو پر نقش و نگار
- (۲) در ره عشق که از سیل بلا نیست گذار
- (۳) در بیان طلب گرچه ز هر سو خطری است
- (۴) مدعی خواست که از بیخ گند ریشه ما

(ریاضی ۸۷)

بیت «این مدعیان در طلبش بی خبران اند/ کان را که خبر شد، خبری باز نیامد» با مفهوم کدام بیت متناسب است؟
 بر سر این کوچه بوده ام ز اوایل
 مهر خموشی زندند بر لب قایل (گوینده)
 کس به وصال تو چون رسد به وسایل؟
 تانشود در میان ما و تو حایل

۹۴

- (۱) من نه گنون پا نهاده ام به خرابات
- (۲) دم نتوان زد به مجلسی که در آنجا
- (۳) واسطه را با تو هیچ رابطه ای نیست
- (۴) پرده تن را به دست شوق دریدیم

(هنر ۸۶)

مفهوم آیه شریفه «تَعَزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذَلُّلُ مَنْ تَشَاءُ» با کدام بیت متناسب است؟
 نتواند زمانه خوار کند
 آفریننده را کجا داند؟
 وان که پوشیده داشت، مار تو اوست
 گر عزیز جهان بَرَد خوار است

۹۵

- (۱) آن که را کردگار کرد عزیز
- (۲) آن که خود را شناخت نتواند
- (۳) آن که عیب تو گفت، یار تو اوست
- (۴) آن که را با طمع سروکار است

(هنر ۸۶)

بیت «این مدعیان در طلبش بی خبران اند/ کان را که خبر شد، خبری باز نیامد» با همه ابیات، به غیر از بیت _____ تناسب معنایی دارد.
 حیف نباشد که دوست، دوست تراز جان ماست
 مهر کرند و دهانش دوختند
 هرگز نشنیدیم ز پروانه صدایی
 که داری بی هوشی اش دردهند

۹۶

- (۱) گر برود جان ما در طلب وصل دوست
- (۲) هر که را اسرار حق آموختند
- (۳) نالیدن بلبل ز نوآموزی عشق است
- (۴) کسی را در این بزم ساغر دهند

کنکورهای سراسری داخل و خارج ۱۳۹۹

لجری ۹۹ ✓
۱۳۳۳۱ مفهوم کدام بیت با بقیه، متفاوت است؟

- ۱) جوش فرهاد است از کهسار من سرچشمه‌ای
- ۲) می‌کند در سینه گرم قیامت، شور عشق
- ۳) شور عشق من فلکها را به چرخ آورده است
- ۴) می‌فشنام نور خود بر تیره روزانی دریغ

۱۳۳۳۲ عبارت: «این صلت، فخر است، پذیرفت و باز دادم که مرا به کار نیست.» با کدام بیت، قربات مفهومی دارد؟

- ۱) گرفتمت که هزاران متعاز از این سان هست
- ۲) به راحت نفسی رنج پایدار مجوی
- ۳) نکنم رغبت دنیا که متعاقی است قلیل
- ۴) غایت کام و دولت است آن که به خدمت رسید

۱۳۳۳۳ مفهوم کدام بیت در مقابل آن «غلط» آمده است؟

- ۱) صنمی لشکریم غارت دل کرد و برفت
- ۲) اگر ز مردم هشیاری ای نصیحت گو
- ۳) چرخ برهم زنم ار غیر مرادم گردد
- ۴) حدیث عشق که از حرف و صوت مستغنى است

۱۳۳۳۴ کدام بیت با عبارات زیر، قربات مفهومی دارد؟

- «اندر همه کاری داد از خویشتن بده که هر که داد از خویشتن بدده از داور مستغنى باشد.»
- ۱) دلیر در سر بازار حشر خرج کند
 - ۲) شور سحر حشر اگر باورتان نیست
 - ۳) زد باشد حشرشان در خاک با قارون شود
 - ۴) حللا و خوش خور و طاعت کن و دروغ مگوی

۱۳۳۳۵ مفهوم بیت زیر با کدام بیت، یکسان است؟

- «فرع‌ها را از رجوع اصل ببدل، چاره نیست
- ۱) فرع را از اصل خویش آگاه باید زیستن
 - ۲) اصل است که فرع می‌نماید
 - ۳) مادر فرزند جویان وی است
 - ۴) هین خوش کن به اصل راجع شو

۱۳۳۳۶ همه ابیات با بیت زیر قربات مفهومی دارد؛ به جزء:

- «او لا تجريد شو از هرچه هست
- ۱) سرکویش هوس داری هوس را پشت پایی زن
 - ۲) بر سرکوی وصل تو مرغ صفت پریدمی
 - ۳) شمع سان پیشت بخواهم سوخت سرتاپا که من
 - ۴) گر تو سر خواهی ز من سر با تو بسپارم به چشم

۱۳۳۳۷ کدام بیت با بیت زیر، قربات مفهومی دارد؟

- «گله ما را گله از گرگ نیست
- ۱) دل به من گوید چون آب تو از سر بگذشت
 - ۲) مرا بگذشت آب و رفت از سر
 - ۳) سخن هرچه گفتم همه خیره بود
 - ۴) زندگی در مردن و در محنت است

۱۳۳۳۸ مفهوم بیت زیر از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

- «کل اگرچه هست بس صاحب جمال
- ۱) شد نخل ماتم از دم افسرده خزان
 - ۲) برگ گل لعل بود شاهد بزم بهار
 - ۳) می‌گرفتم تنگ اگر در غنچگی بر خویشتن
 - ۴) گل چو بر ناله مرغان چمن خنده زند

شور مجnoon گرددبادی از بیابان من است
صبح محشر خنده چاک گریبان من است
کشته افلاک بیلنگر ز طوفان من است
خرمن ماهم پریشانی نگهبان من است

کدام حیله کنی تا فروخت بتوانی
شب شراب نیزد به بامداد خمار
شاهبان به گه صید نگیرند مگس
بنده میان بندهان فخر کند به چاکری

آه اگر عاطفت شاه نگیرد دستم (طلب دادخواهی)
سخن به خاک می‌فکن چرا که من مستم (مستی و راستی)
من نه آنم که زیونی کشم از چرخ فلك (بلندنظری)
به ناله دف و نی در خروش و ولوله بود (آوازه محبت)

گرفت هر که زر خویش را عیار امروز
گل مصحف صدیگ به سوگند گشوده است
این گران جانان که سیم و زر به روی هم نهند
بر این سه کار برقی روز حشر گوی عمل

راه‌ها سرسته بود آخر به خود بازآمدیم»
شیشه را سامان مستی غافل از خارا نکرد
زان اصل کسی گذر ندارد
اصل‌ها مرفع‌ها را در پی است
دیده راجعون نمی‌خسبد

وانگهی از خود بشو یکبار دست «
در آن اندیشه یکرو شو دو عالم را قفایی زن
آه اگر نسوختی آتش هجر بال من
در فنای خویش می‌بینم بقای خویشتن
سر چه باشد هرچه دارم در نظر آرم به چشم

کاین همه بیداد شبان می‌کند»
روی بر خاک نه از جسور وی و زار ببال
بر این حالم مدارا نیست در خور
که آب روان از بنه تیره بود
آب حیوان در درون ظلمت است

حسن او در هفت‌های گیرد زوال»
تا راست کرد قامت خود را نهال گل
آب گلستان ببرد شاهد گلروی من
می‌توانستم چو گل مشت زری پیدا کنم
چه کند بلبل شب خیز که سودا نکند

ورنه مجنون با در و دیوار می‌گوید سخن؟
چون نبندد طوطیان را زنگ در منقار حرف؟
این نصیحت را به خاطر از صدف داریم ما
که چون صدف ز دهان است رزق گوش مرا
مرا تبع زبان چون مار بی‌زنبار بایستی

پس فعل را نکو کن اکنون که زشت گشته‌ی (دریافتمن باقی‌مانده عمر)
بهتر از زهدفروشی که در او روی و ریاست (ذمته‌تزویر)
بس حکایت‌های شیرین بازمی‌ماند ز من (توصیه به داستان پردازی)
از دوستان جانی مشکل توان بریدن (تأثیر عشق)

می‌توان از گل ناچیده چه گل‌ها چیدن
به کف پوچ شد از گوهر دریا قانع
که به دیدار نگردد چو زیخا قانع
به خاک پای قناعت ز توپیا قانع

به مشک اندر زده دل‌ها به خون اندر زده سرها
هر خار خشک یوسف گل پیرهن شود
تاکند در وقت فرصت حلقه در گوش بهار
ز جوش لاله و گل دامن بیابان‌ها

اول اندیشه‌گند مرد که عاقل باشد»
روان سرایت‌ده رامش برد
چو نباور افتاد نماید دروغ
به هر کس نوازنه و تازه‌روی

هر که فانی شد ز خود مردانه‌ای است
بقای خویش چندانی نمی‌بینم نمی‌بینم
هستی ناقص من موجب حرمان من است
لا جرم در بوته هجران تو بگداختیم
نظر چون خضر بر سرچشمه آب بقا بگشا

چون شر از سنگ بیرون می‌جهد اسرار عشق
صفد را سینه چاک آرد به ساحل گوهر عاشق
از ابر پرده‌گی نشود آفتاب عشق
دل شبها بود گنجینه اسرار عاشق را

بدین راه و روش می‌روکه با دلدار بیوندی
از کردگار خواهم تأثیر این دعا را
دعا کن کز لب روح‌الامین آمین شود پیدا
مشو دل‌های شب زنبار از دست دعا غافل
که مونس دم صبحم دعای دولت توست

درباب که حاجت به بیان نیست عیان را
رو باز گشادی و در نطق ببستی
وان که دید از حیرتش کلک از بنان افکنده‌ای
با میان آمد و بی‌عقل و زیان گردیدم

مفهوم کنایی بیت زیر از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

- ۱) عقل میدان سخن بر عاقلان کرده است تنگ
- ۲) نیست در روی زمین گوشی سزاوار سخن
- ۳) گوهر شهوار مزد لب به جا واکردن است
- ۴) نمی‌توان ز سخن ساختن خموش مرا
- ۵) دهان مسور را پر خاک دارد بی‌زبانی‌ها

ریاض ۹۹

مفهوم کدام بیت در مقابل آن «غلط» آمده است؟

- ۱) تا صورت نکوبود افعال زشت کردن
- ۲) باده‌نوشی که در او روی و ریاست نبود
- ۳) گر چو فرهادم به تلخی جان برآید با نیست
- ۴) از جان طمع بریدن آسان بود ولیکن

مفهوم کدام بیت با سایر ایيات، متفاوت است؟

- ۱) گر به دیدن شوی از دست‌درازی قانع
- ۲) هر که گردید ز عترت به تماشا قانع
- ۳) زود عاجز شود از دیدن یوسف چشمی
- ۴) منم به گوشة چشمی ز آشنا قانع

مفهوم کدام بیت با بقیه متفاوت است؟

- ۱) شکفته لالة نعمان به سان خوب‌خساران
- ۲) وقت است از شکوفه چمن سیم‌تن شود
- ۳) سنبل او می‌خرامد دست بر دوش بهار
- ۴) شده است چون رخ لیلی و سینه‌ی مجنون

همه ایيات با بیت زیر قرابت مفهومی دارد؛ به جز:

- «سخن گفته دگر باز نایید به دهن
- ۱) سخن چون برابر شود با خرد
 - ۲) سخن گر چو گوهر برآرد فروع
 - ۳) بدان کز زبان است مردم به رنج
 - ۴) سخن پیش فرهنگیان سخته گوی

مفهوم کدام بیت با بیت زیر، هم‌خوانی دارد؟

- «وصلت آن کس یافت کز خود شد فنا
- ۱) بی‌اگر خواهیم دیدن که دور از روی خوب تو
 - ۲) بی‌فنا ره نتوان برد به سر منزل دوست
 - ۳) ما چو قدر وصلت ای جان و جهان نشناختیم
 - ۴) مکن از ظلمت پروحشت فقر و فنا دهشت

مفهوم کدام بیت با سایر ایيات، تفاوت دارد؟

- ۱) تخم راز عشق را در خاک کردن مشکل است
- ۲) که را زهره است راز عشق را در دل نگه دارد؟
- ۳) از خاک اهل عشق نظر خیره می‌شود
- ۴) به هر بی‌پرده‌ای اظهار نتوان کرد راز خود

مفهوم کدام بیت با بیت زیر، یکسان است؟

- «دعای صبح و آه شب کلید گنج مقصود است
- ۱) شاهابه سوی خصمت تیر دعا فکندم
 - ۲) فروغی از دعا پادشاه فارغ نباید شد
 - ۳) به هر قفلی کلید صبح خیزان راست می‌آید
 - ۴) به جان خواجه و حق قیم و عهد درست

مفهوم همه ایيات یکسان است؛ به جز:

- ۱) بر چهره وصفش چه محل زیور تقریر
- ۲) در روی تو گفتم سخنی چند بگویم
- ۳) هیچ نقاشت نمی‌بیند که نقشی بر کنند
- ۴) صورت یوسف نادیده صفت می‌گرددند

۳۳۳۸ مفهوم حديث «حسابوا قبل ان تحاسبوا» از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

گردن عامل بود باریک در پای حساب
مثل سلمان عجب از آن چه درآید به حساب
پیش چشم من ز عینک نصب، میزان حساب
خود حساب آسوده است از پرسش روز حساب

- ۱) در زمان خط، مدار چشم او بر مردمی است
- ۲) زان خلایق که درآیند به دیوان حساب
- ۳) صبح پیری نیست گر صبح قیامت، از چه کرد
- ۴) سنگ کم در پله میزان خجالت می‌کشد

السانی ۹۹

۳۳۳۹ مفهوم کدام بیت، متفاوت است؟

ور نه خم گردیدنت بر هر دو عالم پشت پاست
جز جوانی ها از این بی پیر نتوان یافتن
که مار از امتداد روزگاران ازدها گردد
بیشتر دست طمع کار از عصا گردد بلند

- ۱) قامت پیری ز حرصت شد کمینگاه امل
- ۲) حرص و یک عالم فضولی خواه طاقت خواه عجز
- ۳) دو بالا می‌شود طول امل چون قد دو تا گردد
- ۴) پیش راه حرص پیری چوب نتواند گذاشت

۳۳۴۰

که دل به درد تو خوکرد و ترک درمان گفت»
بی خلاف از وی برآرد داغ بی صبری دمار
درد میخانه قسمت می سر جوش من است
ولی چه سود که سر رشته در رضای تو بست
تدبیر این قضیه برون زین سه چار نیست

همه ابیات با بیت زیر، تناسب مفهومی دارند؛ به جز:

- «من و مقام رضا بعد از این و شکر رقیب
- ۱) هر که روزی بی رضایش چهره زیباش دید
 - ۲) در خرابات رضا نشو و نما یافته ام
 - ۳) مرا به بنده تو دوران چرخ راضی کرد
 - ۴) صبر و تحمل است و رضا چاره با قضا

۳۳۴۱ کدام بیت، با بیت زیر «قابل» مفهومی دارد؟

شرط عقل است جستن از درها
روزی آماده می خواهی برو غمخوار شو
نیست رزقی جز سر انگشت پشمیمانی مرا
کم نگردد روزی اش هرگز ز خوان آفتاب
از برای رزق کوشیدن نمی آید ز من

- «رزق هر چند بی گمان برسد
- ۱) قانع از رزق پریشان با دل صد پاره شو
 - ۲) گرچه از آتش زبانی شمع این نه محفلم
 - ۳) دخل و خرج خویش را چون مه برای هر که کرد
 - ۴) دست بیعت با توقیل داده ام روز ازل

۳۳۴۲

با جان بودن به عشق در سامان نیست»
عشق اگر خیمه زند ملک جهان این همه نیست
که ز هفتاد و دو ملت همه بیزار شدیم
باسر اندر کوی دلبر عشق نتوان باختن
الفتی با یکدگر دیوانه و فزانه را

- «در عشق کسی قدم نهد کش جان نیست
- ۱) یار اگر جلوه کند دادن جان این همه نیست
 - ۲) جذبه عشق کشانید به کیشی ما را
 - ۳) عشق بازی چیست سر در پای جانان باختن
 - ۴) گرگیزد عاشق از زاهد عجب نبود که نیست

۳۳۴۳ مفهوم کدام بیت با سایر ابیات، تفاوت دارد؟

چو لاله داغ هوایی که بر جگر دارد
بنفسه زار شود تربتم چو درگذرم
ز تربتم بدند سرخ گل به جای گیاه
گر از سر خاکم بدند برگ گیاهی

- «دل شکسته حافظظ به خاک خواهد برد
- ۱) چنین که در دل من داغ زلف سرکش توست
 - ۲) به عشق روی تو روزی که از جهان بروم
 - ۳) باشد غم هجر تو به خونابه بر آن نقش

۳۳۴۴ بیت زیر با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

همه سهل است تعقل نکنم بار جدایی»
و گرنه شرح دهم با تو داستان فراق
چه باک از سوختن او را که بر بالین بود یارش
در کنار خویشن دیدم سزاگی خویش را
فراق یار نه آن می کند که بتوان گفت

- «عشق و درویشی و انگشت نمایی و ملامت
- ۱) زیان خامه ندارد سر بیان فراق
 - ۲) به پیش شمع اگر پروانه سوزد نیست دشوارش
 - ۳) دامنی دارم پر از خون چون نگفتم شکر وصل
 - ۴) شنیده ام سخنی خوش که پیر کنعنان گفت

۳۳۴۵ مفهوم مقابله کدام بیت «غلط» است؟

از زیر پای منصور کرسی کشید باید (فناء فی الله)
در روزنامه خود هر روز دید باید (حسابوا قبل ان تحاسبوا)
نه پرده فلک را از هم درید باید (کل اثاء يتربح بما فيه)
چون خندهای دهد رو لب را گزید باید (الدھر يومان يوم لک و يوم عليك)

- «کرسی چه حاجت آن را کز عرش برگذشته است
- ۱) منشور رستگاری است طومار خود حسابان
 - ۲) چون رنگ می ز مینا بیرون دید باید
 - ۳) نوش دکان هستی آمیخته است با نیش

۳۳۴۶ بیت زیر با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

رمیدن از در دولت نه رسم و راه من است»
در آن یک دم دو عالم را بگیری
کس نمی داند چه می خواهد اجل از جان ما
کیست که برگیردم روى از این آستان
گر بکشد گو بکش پیش از اجل کس نمود

- «مگر به تیغ اجل خیمه برگنیم و نه
- ۱) اگر پیش از اجل یک دم بمیری
 - ۲) با چنین عمری که ما بر حال خود درمانه ایم
 - ۳) تازنید بر سرم دست اجل آستان
 - ۴) زندگی از وصل اوست و زغم او چاره نیست

تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری
بر کمی زن تا چو ماه عید روزافزون شوی
تو زاندیشه روزی چه پریشان شده‌ای؟
کز دهشت من پنجه هم زور شود خشک
رزق خود را تو ز هر در چو گدا می‌طلبی

مانند پری ز آدمیان پنهان باش
و گر در پرده می‌داری کسی را جان نمی‌ماند
می‌درد از هم تو را گر دامن مریم شوی
روی خود را آن پری از دیده پنهان کرد و رفت
کرد از نظر مردم از آن روی نهان شد

فدای جان و سرش کردمی به جان و سروش
وی دل اگر عاشقی روی ز مهرش متاب
کاهنگ چین خطاب بود از بهر مشک ناب
زان که نبود سنبيل سیراب در بستان غریب
گر ز عشق سر زلفت ندهم جان همه شب

پیوسته چو ما در طلب عیش مدام است
سپرده‌ایم به پیر مغان سبوی تو را
هیچ کس چون محتسب مستانه نشکست و نریخت
چون نیک بنگری همه تزویر می‌کنند
تا دید محتسب که سبو می‌کشد به دوش

ای برادر سیرت زیبا بیار
زلف جانان بار دل‌ها برنتابد بیش از این
آوازه حسن تو به رسوایی من نیست
فرشته را به تصور مگوی اهرمن است
بنده طلعت آن باش که آنی دارد

گر به آب چشمه خورشید دامن تر کنم
که بر او وصله به صد شعبد پیراسته‌ام
قطره چون برداشت دست از خویش دریا می‌شود
جهدی کن و سر حلقة زندان جهان باش

بست چندین صورت و صورت نسبت این آرزو
تصور ناکشیده خجالت کشیده است
зд بر زمین قلم که چهای می‌کشیم ما
در حیرتم که ناز تو را چون کشیده‌اند

در حق ما هرچه گوید جای هیچ اکراه نیست
که ره از صومعه تا دیر مغان این همه نیست
شیخ ما گفت که در صومعه همت نبود
پیش بی دردان گربیان پاره کردن مشکل است
عقلا مکن کاری کاورد پشمیانی

کو دل آزاده‌ای کز تیغ او مجروح نیست
چو لاله با جگر داغدار خندیدن
داغ افسوس بر آینه جان نگذاری
با سفلگان چمید و ز آزادگان رمید
که باشد از سبکباری پی این کاروان پنهان

۱۳۳۵۷ بیت زیر با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

- ۱) سر به جیب فکر بر تا از فلک ببرون شوی
- ۲) آسیای فلک از بهر تو سرگردان است
- ۳) پیچیدن سرپنجه من کار فلک نیست
- ۴) آسمان است تو را ضامن روزی و ز حرص

۹۹۸۶

۱۳۳۵۸ مفهوم بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

- «خواهی که ز دست دیو مردم برهی
۱) چه پوشی پرده بر رویی که آن پنهان نمی‌ماند
۲) روی پنهان کن که خار تهمت اینای دهر
۳) پیش مردم آشکارا چون مرا دیوانه ساخت
۴) سرچشمه حیوان به دهان تو تشبّه

۱۳۳۵۹ کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

- «گوم به هر سر مویی هزار جان بودی
۱) ای تن اگر بی دلی سر ز کمندش مهیج
۲) ای دل نگفتم که زلفش عنان بتاب
۳) طرۀ مشکین نباشد بر رخ جانان غریب
۴) رشتۀ جان من سوخته بگسیخته باد

۱۳۳۶۰ مفهوم کدام بیت با بیت زیر، یکسان نیست؟

- «با محتسبم عیب مگویید که او نیز
۱) ز سنگ محتسب شهر غم مخور ساقی
۲) مجلس می‌شیشه و بیمانه بسیار داشت
۳) می خور که شیخ و حافظ و مفتی و محتسب
۴) صوفی ز کنچ صومعه با پای خم نشست

۱۳۳۶۱ کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

- «صورت زیبای ظاهر هیچ نیست
۱) یک جهان دیوانه را نتوان به موبی بند کرد
۲) بوی سر زلف تو به شیدایی من نیست
۳) میان صورت و معنی بسی تفاوت‌های است
۴) شاهد آن نیست که موبی و میانی دارد

۱۳۳۶۲ مفهوم کنایی «گندمنای جوفروش» از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

- ۱) گرچه گردالود فقرم شرم باد از هقت
۲) شرم از خرقۀ آلوهۀ خود می‌آید
۳) خودنایی کار ما را در گره اندخته است
۴) در خرقه چو آتش زدی ای عارف سالک

۱۳۳۶۳ مفهوم همه ایيات یکسان است: به جز:

- ۱) کرد تصویر تو را صورتگر چین آرزو
۲) صورتگری که حسن ادای تو دیده است
۳) نقاش چین چو صورت‌ش اورد در نظر
۴) صورتگران که آن قد موزون کشیده‌اند

۱۳۳۶۴ کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

- «زاهد ظاهر پرسست از حال ما آگاه نیست
۱) زاهد ایمن مشو از بازی غیرت زنهار
۲) گر مدد خواستم از پیر مغان عیب مکن
۳) بر من آسان است اگر صد پاره سازم دل ز درد
۴) زاهد پشمیان را ذوق باده خواهد کشت

۱۳۳۶۵ کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

- «ضریت گردون دون آزادگان را خسته کرد
۱) جهان به چشم حسودان سیاه می‌سازد
۲) کوش تا دل به تماسای جهان نگذاری
۳) دیری است کاین زمانه بدخوی سفله طبع
۴) مکن آزادگان را جستجو از این و آن پنهان

چون عشق حرم باشد سهل است بیابان‌ها
با کمال عشق تو در عین نقصانم چو شمع
زان شکرهایی که روید هر دم از نی‌های عشق
که جان زنده‌دلان سوخت در بیابانش
که می‌گردد حصار عافیت خاکستر عاشق
(۳) الف، د (۴) ج، د

۱۳۵۶ مفهوم بیت زیر از کدام ابیات دریافت می‌شود؟

- «گر در طلبت رنجی ما را برسد شاید
الف) بی جمال عالم آرای تو روزم چون شب است
ب) زهر اندر کام عاشق شهد گردد در زمان
ج) جمال کعبه مگر عذر رهروان خواهد
د) مرا چون سوختی بگذار برگرد سرت گردم
۱) الف، ب (۲) ب، ج

فرزند خصال خویشن باش
آسوده از کشاکش خلقم ز زور خویش
چیند چو سرو دامن همت ز خاک خویش
میان بحر بلا در کنار مادر باش
خاکش به سر که زنده به نام پدر بود

سیلاب، تهی دست ز کاشانه من شد
مگر از نقش پراکنده ورق ساده کنی
گردبادم، ریشه من بال پرواز من است
مهربی که زدم بر لب خود دانه من شد

به گوش آمدم نالهای دردنگ
که چشم و بناؤش و روی است و سر»
(۳) ای جاعل فی الارض خلیفة (۴) ای خالق بشرًا من طین

مانند سرو و بید اگر بی بی ر آمدیم
هر چند تشنه لب ز لب کوثر آمدیم
تا از حریم خم به لب ساغر آمدیم
تا همچو آب در نظر گوهر آمدیم
تادر مناق اهل جهان شگر آمدیم
(۳) الف، ب، ج (۴) الف، ب، ه

کلید فتح گردون همت مردانه می‌باشد
در حضر ساز مهیا برنتابد بیش از این
همت بلند دار که روزی مقدار است
همتی دارم اگر هیچ ندارم باری

نباید جز به خود محتاج بودن»
که افتاده در پایش افتی بسی
کاری که در او منفعتی نیست مکن
بر دوش خالق مفکن زنهار بار خود را
بر دل خاصان ز عالم جز غم و بیداد نیست

صد زبان گردد به گفتن گنگ و لال»
چشم و گوشی داند او خاشاک را
سخن به گوش بود بیش از زبان محتاج
واعظ از مرده بود گوینده شد
چون مستمع نیابد پس چون کند روایت

ز بوی گل نشود جغد شادمان هرگز
دل چو افتاد جوان، پیر نگردد هرگز
مست خوب است که هشیار نگردد هرگز
تنور سرد نگیرد به خویش نان هرگز

۱۳۵۷ کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

- «چون شیر به خود سپه شکن باش
۱) همچو کمان سخت ز طبع غیور خویش
۲) سرسیز آن که سعی کند در هلاک خویش
۳) ز گاهواره تسليم کن سفینه خویش
۴) گوهر نمای جوهربذاتی خویش باش

۱۳۵۸ مفهوم کدام بیت، با دیگر ابیات، متفاوت است؟

- ۱) در کلبة من گرد علاق نبود فرش
۲) خاطرت کی رقم فیض پذیره هیهات
۳) خار صحرای علایق نیست دامنگیر من
۴) بی برگی من از سخن سرد طمع بود

۱۳۵۹ مفهوم ابیات زیر مصدق کدام آیه شریفه است؟

- «زدم تیشه یک روز بر تل خاک
که زنهار اگر مردی آهسته تر
۱) ای اعلم ما لا تعلمون (۲) علم آدم الاسماء کلهایا

۱۳۶۰ کدام ابیات، مفهومی مشترک دارند؟

- الف) مردم همان ز سایه ما فیض می‌بند
ب) ما را به چشم شور، حسودان گداختند
ج) چون باده آب شد ز لگد استخوان ما
د) چندین هزار مبار فساندیم خویش را
ه) از زهر سبز شد قلم استخوان ما
(۱) ج، د، ه (۲) ب، ج، د

۱۳۶۱ مفهوم کلی همه ابیات یکسان است؛ به جز:

- ۱) ز همت ساخت عسی بر سپهر چارمنی منزل
۲) من همه همت بر اسباب سفر دارم مرا
۳) اهلی گرت ز نخل رطب دست کوته است
۴) نیست از همت خود با دو جهان کاری

۱۳۶۲ کدام بیت در پردازندۀ مفهوم بیت زیر است؟

- «چه در کار و چه در کار آزمودن
۱) مینماز در پای کار کسی
۲) یاری که در او اهلیتی نیست مگر
۳) بیکاری و توکل دور است از مروت
۴) کار عالم نیک دیدم هیچ بر بنیاد نیست

۱۳۶۳ کدام بیت، «فائد» مفهوم بیت زیر است؟

- «مستمع چون تازه آید بی ملال
۱) مستمع داند به جد آن خاک را
۲) سخنوری نتوان بی سخن شنو کردن
۳) مستمع چون تشنه و جوینده شد
۴) عطّار در دل و جان اسرار دارد از تو

۱۳۶۴ مفهوم کلی همه ابیات یکسان است؛ به جز:

- ۱) حدیث عشق نگیرد به زاهدان هرگز
۲) شوخي عشق نگردد به کهن‌سالی کم
۳) مژه هوش جز انگشت پشیمانی نیست
۴) به عاقلان نتوان دوخت داغ سودا را

چندان که نظر کار کند ناز و نعیم است (پذیرش مشیت الهی)
از نور تجلی ید بیضای کلیم است (اسرار و رموز الهی)
کجا دگر به دو عالم سرش فروه آید (مناعت طبع)
همچو داغ لاله ریزد طشت آتش بر سرش (ویرانگری عشق)

مگر کسی که اسیر کمند زیبایی است
ریسمان در پای حاجت نیست، دست آموز را
لیکن چو آهو سر در کمندم
رهایی دل از آن عبیرین کمند مباد

حدیث جان مگو با نقش دیوار (پرهیز از سخن گفتن)
به زور و زر میتر نیست این کار (الریختی عنایت معشوق)
در حیرتم که باده فروش از کجا شنید (الهام شدن راز معرفت)
همان رسید کز آتش به برگ کاه رسید (فنای عاشق)

شرط عقل است جستن از درها»
سعی کن سعی که دل را نگران نگذاری
قفل روزی گر کلیدی دارد ابرام است وس
به قدر آن چه فرمان می‌بری فرمانروگردی
که سعی بیهده پاپوش می‌درد مثل است

کجا دیدی که بی آتش، کسی را بوی عود آید»
ما ز خامی عاقبت در آتش خود سوختیم
گر به دوز برویم آزوی حرور کنیم
افسرده‌دلان را به خرابات چه کار است
چون خلیل از شعله باغ دلگشا دارد سپند

در خود بطلب هر آن چه خواهی، که تویی»
گوهر مقصود در دامان ساحل بوده است
در این زمانه که گوهرشناس نایاب است
هست بی جایی اگر زیر فلک جای خوشی است
خودبین کسی که نیست در این عهد، چشم ماست

نیاید جز به خود محتاج بودن»
نبینی از پی کاری نیاز پیکارم
ور زر داری به زور محتاج نه ای
نیستم با دل صد پاره به گلشن محتاج
بنده‌گان را می‌تلاسازد به درد احتیاج

به غیر مصلحتش رهبری کند ایام»
اگر برون دهم از دل غم نهانی خویش
گل به چشم روزنام از مهر و ماه افتاده است
کشتد گرچه سرایای شوی رویین
بس عجب نیست که گیتی همه افسون و دم است

خموشی است هان، اولين شرط عشق»
عاشقی دین من و بی خبری کیش من است
افروخته از شمع دل بی خباران است
از هستی خود هیچ خبردار نبودم
با وجودش ز من آواز نیاید که منم

که تر نهی شودم پای از شط بگداد»
ز بس که عارف و عامی به رقص برجستند
که خارهای مغیلان حریر می‌آید
که در بهار نخیزد ز بلبان فریاد
زیر شمشیر شهادت رقص بسمل کرده‌ایم

مفهوم مقابله کدام بیت «غلط» است؟

- ۱) راضی به قضایا ش که در خاطر خرسند
- ۲) در دیده روشن گهران هر ورق گل
- ۳) کسی که قاف قناعت وطن چون عنقا کرد
- ۴) عشق، هر کس را نهد بر چهره خال انتخاب

مفهوم خارج از کشور ۹۹

مفهوم کدام بیت با دیگر ایات، متفاوت است؟

- ۱) خلاص بخش خدایا همه اسیران را
- ۲) دیگری را در کمند آور که مآخذ بندایم
- ۳) گفتم ز قیش یا بزم رهایی
- ۴) اگر چه سبل رفت به خون من تشنه است

مفهوم کدام بیت، در مقابل آن «غلط» آمده است؟

- ۱) به مستوران مگو اسرار مستی
- ۲) سکندر را نمی‌بخشند آبی
- ۳) سر خدا که عارف سالک به کس نگفت
- ۴) ز شوق روی تو شاهها بدین اسیر فراق

مفهوم کدام بیت با بیت زیر، قرایت مفهومی دارد؟

- ۱) «دزق هر چند بی گمان برسد
- ۲) چشم بستن ز تماشای دو عالم سهل است
- ۳) از توگل در حنا مگذار دست سعی را
- ۴) در این درگاه سعی هیچ کس ضایع نمی‌ماند

مفهوم بیت زیر از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

- ۱) «بسوز ای دل که تاخامی، نیاید بوی دل از تو
- ۲) از نگاه گرم روى یار را افروختیم
- ۳) طمع خام نشد ز آتش حرمان پخته
- ۴) گر برآرد عشق دود از خرم مانگو برآر

مفهوم بیت زیر با کدام بیت، قرایت مفهومی دارد؟

- ۱) «بیرون ز تو نیست هر چه در عالم هست
- ۲) ماعبث در سینه دریا نفس را سوختیم
- ۳) چرا صدف نکند چاک سینه را صائب
- ۴) بی کسی هاست اگر هست کسی در عالم

مفهوم بیت زیر از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

- ۱) «چه در کار و چه در کار آزمودن
- ۲) نیاز گر بدرد پیکر مرا از هم
- ۳) بی زن توان رفت به زور از دریا
- ۴) کرده‌ام غنچه‌صفت باغ خود از خانه خویش

مفهوم بیت زیر با کدام بیت، دریافت مفهومی دارد؟

- ۱) هر آن که گردش گیتی به کین او برخاست
- ۲) در این جهان دل بی غم نمی‌شود پیدا
- ۳) روزگارم تیره و بختم سیاه افتاده است
- ۴) ز کمان قدر آن تیر که بگریزد

مفهوم بیت زیر، ارتباط مفهومی دارد؟

- ۱) هر گروهی بگزینند به عالم دینی
- ۲) بر بی خبری زن که چراغ حرم غیب
- ۳) وقتی که شدم با خبر از سر دهانش
- ۴) تا خبر دارم از او بی خبر از خویشتنم

مفهوم بیت زیر، قرایت مفهومی دارد؟

- ۱) «چنان به جاذبه، شوق خلیفه می‌بردم
- ۲) بساط سبزه لگدکوب شد به پای نشاط
- ۳) جمال کعبه چنان می‌کشاندم به نشاط
- ۴) در این زمانه چنان پست شد ترانه عشق

مفهوم بیت زیر، قرایت مفهومی دارد؟

السائل خارج از کشور ۹۹

مفهوم کدام بیت، با ایيات دیگر، تفاوت دارد؟

- (۱) از خموشی می‌توان صائب به معنی راه برد
- (۲) غم ندارد راه در دارالامان خامشی
- (۳) همه وقت کم گفتن از روی کار
- (۴) دهن به حرف مکن باز چون صد صائب

مفهوم کدام بیت با بقیه متفاوت است؟

- (۱) در بحر نیستی بود آسوده کشتی ما
- (۲) عشرت فصل بهاران خندهواری بیش نیست
- (۳) نقش هستی سر خط، لوح خیالی بیش نیست
- (۴) ساز هستی یک قلم آماده برق فناست

مفهوم کدام بیت با سایر ایيات، تفاوت دارد؟

- (۱) کوکدان گر به خلق نیش زند
- (۲) مار بذخشم از زند بر جان مرد
- (۳) از آن مار بر پای راعی زند
- (۴) نبینی که چون گربه عاجز شود

همه ایيات با «ما عرفناک حق معرفتک» قرابت مفهومی دارند؛ به جزء

ما یا گر را از خود بپرسید و بگویید که این ایات متفاوت است.

سرگشته ساخت ما را گرداب زندگانی وقت خلی خوش که پیش از غنچه بستن بار بست هم به چشم بسته باید خواند این تحریر را مشت خاشاکی که نتوان سوختن در بیشه نیست

اغلب از بیم جان خویش زند یار بدم برجان و بر ایمان زند که ترسد بگوید سرش را به سنج برآرد به چنگال چشم پلنگ

دارند؛ به جزء

با این دیگر مکن ای فیض جز اوصاف حالی را چون نشان باید کسی از نور بی‌نام و نشان خود نماید بحر اوصاف تو در ظرف بیان و هم را وسعت آن کو که کند میدانی؟

حقا که سر مو نبری ره به خدای» در درون غار وحدت کن قرار تاکسی خود را نمی‌بیند به وحدت واصل است ز خود نگذشتن اینجا همت مردانهای دارد از خود رمیدن تو به حق آرمیدن است

«هیچی اچه بسا همین پانزده تا مین برايمان کاري افتاد.» که چو پرشد نتوان بستن جوی چون بیابند رایگان باشد به که آبروی ریزی بر کنار هم به قدر تشنگی باید چشید

میفکن به روز جزا کار خود را» هر که در مذکور روز حسابی دارد که بی حساب تو را نوبت حساب رسید آنچه امروز توان کرد به فردا مگذار چون صبح هر که در دل بیم حساب دارد

این بار می‌بند که زندانیات گنند» آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد ز بوی پیره نی عقوب پیغمبر شود بینا شد آن چشمها از چاه بر اوچ ماه ای دیده نگه کن که به دام که درافتاد

آن آشکار صنعت پنهانم آرزوست» روم و کنم نظاره به کسی که دیده او را من نه در روی تو در صنع خدامی نگرم فکنده دیده و دانسته آخر در بلا خود را عالم همه آیات خدا هست و خدا نیست

- (۱) تورا این وصفها چون نیست حالی زن تن از گفتن
- (۲) خیره گردد دیده دل در شعاع مهر ذات
- (۳) اعترف دوران حدیث ما عرفناک چو گفت
- (۴) در مجالی که کشد موكب اوصاف تو صف

کدام بیت «فاقد» مفهوم بیت زیر است؟

- (۱) تا هستی تو بُؤد سر مو بر جای
- (۲) چهارچوب طبع بشکن مردوار
- (۳) وهم هستی بست بر آینه‌ام رنگ دویی
- (۴) مدان کار کمی با زحمت هستی به سر بردن

مفهوم عبارات زیر در کدام بیت، آمده است؟

- (۱) «خدا را چه دیدی براذر من؟ از قدیم گفته‌اند: کاچی به از هیچی اچه بسا همین پانزده تا مین برايمان کاري افتاد.»
- (۲) ای سلیم آب ز سرچشمہ بیند
- (۳) آب نایافتنه گران باشد
- (۴) خون خود را گر بریزی بر زمین

عبارت زیر با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

- (۱) حساب خود این جا کن آسوده دل شو
- (۲) دم نشمرده محل است برآرد چون صبح
- (۳) گشود دفتر انصاف خط، مهیا شو
- (۴) خود حسابی خط پاکی است ز دیوان حساب

کدام بیت با بیت زیر، مفهوم یکسانی دارد؟

- (۱) «یوسف به این رها شدن از چاه دل مبند
- (۲) در خم زلف تو او بخست دل از چاه زنخ
- (۳) عزیزان نیستند از پرده اسباب مستغنى
- (۴) گر آمد برون ماه یوسف ز چاه

بیت زیر با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

- (۱) «پنهان ز دیده‌ها و همه دیده‌ها از اوست
- (۲) شود اشتیاق غالب چو دل بهانه‌جو را
- (۳) گر کسی را حسد آید که تو را می‌نگرم
- (۴) چون نور که از شمع جدا هست و جدا نیست

پاسخنامه تشریحی

- ۱۳** مفهوم بیت مدح پیامبر (ص) است که با صورت سؤال قربت ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) غیب‌دان بودن خدا ۲) غیب‌دانی و عیب‌پوشی خدا ۴) در اختیار خدا بودن عزت و ذلت (قادر مطلق بودن خدا)
- ۱۴** مفهوم بیت بر حیات‌بخش بودن خدا دلالت ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) همه غیبی تو بدانی (غیب‌دانی) ۲) همه عیبی تو بیوشی (عیب‌پوشی) ۳) همه بیشی تو بکاهی همه کمی تو فزایی (قادر مطلق بودن)
- ۱۵** مفهوم بیت به غیب‌دانی خداوند اشاره دارد که به صورت سؤال نزدیک است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) اقرار جهان بر خداوندی خدا / عدم درک ذات خدا ۳) قابل درک و توصیف نبودن جلال و جمال خدا (۴) عام بودن روزی خدا (رُزاقیت عام خدا)
- ۱۶** مفهوم بیت نشاط واقعی و گویایی حقیقی در مرحله فنای عرفانی است که با صورت سؤال قربت ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) طلب آمرزش ۲) امید به آمرزش ۴) ستایش یگانگی خدا
- ۱۷** مفهوم بیت امید به آمرزش خداست که با مفهوم صورت سؤال قربت معنایی دارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) طلب عنایت عادله از ساقی ۳) امید رهایی از غم به شرط وفا به عهد امانت الهی (عشق) ۴) در اختیار خدا بودن رنج و راحت
- ۱۸** مفهوم بیت، آزادگی و ترک تعلقات است که با صورت سؤال قربت ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: در گزینه‌های دیگر به مفهوم «نعمت‌افزا بودن شکر» اشاره شده است.
- ۱۹** مفهوم بیت، موجب قربت بودن طاعت است و «روی جانان» در مصراج دوم بیانگر مفهوم «قربت» است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) لزوم همراهی عبادت با علم ۳) طلب قربت و نزدیک شدن به خدا ۴) هشدار از وجود خطرات در راه نزدیک شدن به شاه
- ۲۰** مفهوم بیت حیات‌بخش بودن دم مسیح‌لای صبح است که با صورت سؤال قربت دارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) نشاط‌بخشی دیدن آثار آفرینش خدا ۲) برابری غم و شادی برای عارف / شادی کودن بر غم عشق ۴) برابری پادشاهی و گدایی برای عارف / فراگیر بودن عبادت خدا
- ۲۱** مفهوم بیت طراوت طبیعت و سبزه و گل است که از عبارت صورت سؤال دور است. بررسی سایر گزینه‌ها: در گزینه‌های دیگر به نشاط و خوشی اشاره شده که به مضمون جمله پایانی عبارت نزدیک است.
- ۲۲** مفهوم بیت به فزونی نعمت‌ها در هر نفس و دعوت انسان به شکرگزاری، اشاره دارد که با صورت سؤال قربت دارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) طلب عنایت و توجه از معشوق ۳) تسليم در برابر قضا و سرنوشت ۴) دعوت به شادی در بهار
- ۲۳** مفهوم بیت، شکر بر نبودن نعمت است که با صورت سؤال تقابل و تضاد دارد. بررسی سایر گزینه‌ها: در گزینه‌های دیگر به شکر و سپاس به خاطر وجود نعمت، اشاره شده است.
- ۲۴** مفهوم بیت دعوت به شکر و صبر و تسليم است که با صورت سؤال قربت ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: گزینه‌های دیگر به عجز انسان از شکر خدا اشاره دارند که با صورت سؤال تناسب دارد.

- ۱** مفهوم بیت، راهنمای بودن خرد است که از صورت سؤال دور است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) ذکر خداگفتن ۲) تسليم و بندگی ۳) پادشاهی و هدایتگری
- ۲** مفهوم بیت به باری خواستن اشاره ندارد، در حالی که مفهوم «ایاک نستعين»، «یاری خواستن» است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) ملکا ۲) نروم جز به همان ره که توان راه نمایی ۳) ذکر تو گویم
- ۳** مفهوم بیت گواهی دادن کائنات به توحید حق و قابل درک نبودن راز توحید است که از صورت سؤال دورتر است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) بندگی مطلق خدا ۲) حرکت انسان از خدا ۴) ستایش خدا و شایستگی خدا برای مورد ستایش بودن
- ۴** مفهوم بیت «وابسته بودن حرکت و پویة انسان به فعل خدا» است. از این رو، مفهوم گزینه «۲» از صورت سؤال دور است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) همه درگاه تو چویم ۳) همه توحید تو گویم ۴) به توحید سزاپی
- ۵** مفاهیم درست: شکوه (عظیم)، دانایی (حکیم)، شایستگی (سزاوار) بررسی سایر گزینه‌ها: معادل مفاهیم «بینایی، ستایشگری و پادشاهی» که در گزینه‌های دیگر آمده است، در بیت نیست.
- ۶** مفهوم جمله پایانی بیت به «توحید» دلالتی ندارد. و مفهوم مناسب آن «الحمد لله» است. بررسی سایر گزینه‌ها: در گزینه‌های دیگر ارتباط معنایی درستی برقرار است. مفهوم «تو نماینده فضلی» این است که: «تو نمایان‌کننده فضیلت و برتری هستی». این مفهوم با مضمون آیه (تعز من تشاء: عزت می‌دهد هر که را که بخواهد). قربت دارد.
- ۷** مفهوم عارف به مشفوع شدن عارف به وصف جمال خداست که با صورت سؤال قربت ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: در گزینه‌های دیگر به قابل توصیف نبودن خدا و عجز بشر از درک و توصیف خدا اشاره شده است.
- ۸** مفهوم بیت قابل توصیف نبودن خدا و عجز انسان از توصیف اوست که با صورت سؤال قربت دارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) پرسیدن وصف جمال معشوق نامهربان از باد سحرگاهی ۳) توصیف معشوق با زیباترین معانی ۴) شرم لاله در برابر زیبایی جمال معشوق
- ۹** مفهوم بیت بر فراغیر بودن دانایی خدا دلالتی ندارد. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) «لیس کمثله شی؟ چیزی مانند او نیست» قربت با «نتوان شبه تو گفتن» ۲) «لا یدرگاه بعدهاهم: همت‌های بلند او را درک نمی‌کنند» قربت با «نتوان وصف تو گفتن» ۴) «لا یناله غوص الفطن: عقل‌های زیرک به او نمی‌رسند» قربت با «تو در وهم نیایی»
- ۱۰** مفهوم بیت قابل درک و توصیف نبودن خداست که با صورت سؤال یکسان است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) آرزوی وصال و دیدار معشوق ۳) تحمل جمال معشوق حقیقی در عالم ۴) شیدایی عاشق در وصف جمال معشوق
- ۱۱** مفهوم بیت توصیف بی‌قارای عاشق است که از صورت سؤال برداشت نمی‌شود. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) شکوه و جلال ۲) نشاط‌بخش بودن معشوق (سورور) ۳) باعث آرامش بودن معشوق (یقین)
- ۱۲** مفهوم بیت صورت سؤال به جود و بخشش خدا اشاره دارد که از همه گزینه‌ها قابل برداشت است.